

กรมป่าไม้

ข้อมูลพื้นฐาน

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี
กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มิถุนายน ๒๕๕๙

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	๓
บทที่ ๑ ข้อมูลที่ตั้งสำนักงาน	๕
บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นที่รับผิดชอบ	๙
บทที่ ๓ ข้อมูลประเภทพื้นที่	๑๕
บทที่ ๔ ข้อมูลพื้นที่ป่า	๑๙
บทที่ ๕ ข้อมูลการแบ่งชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ	๒๓
บทที่ ๖ ข้อมูลจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ	๒๗
บทที่ ๗ ข้อมูลภูมิประเทศ	๓๐
บทที่ ๘ ข้อมูลลุ่มน้ำหลักและลุ่มน้ำย่อย	๓๒
ภาคผนวก	๓๙
รายชื่อป่าสงวนแห่งชาติในพื้นที่รับผิดชอบ สจป. ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี	๓๙

บทสรุปผู้บริหาร

สรุปข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

๑. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี ตั้งอยู่เลขที่ ๗ ถนนสุรศักดิ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๒. พื้นที่รับผิดชอบของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

๒.๑ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายกระทรวง จำนวน ๑๑๐ ป่า

๒.๑.๑ อยู่ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๔๘ ป่า

๒.๑.๒ อยู่ในพื้นที่จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน ๑๐ ป่า

๒.๑.๓ อยู่ในพื้นที่จังหวัดยโสธร จำนวน ๒๗ ป่า

๒.๑.๔ อยู่ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๒๕ ป่า

มีป่าสงวนแห่งชาติที่มีพื้นที่คาบเกี่ยวระหว่างจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน ๕ ป่า

เนื้อที่ป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายกระทรวง ฯ รวมทั้งสิ้น ๖,๑๓๖,๕๓๒.๐๑ ไร่

๒.๒ บริการประชาชนด้านการป่าไม้ในท้องที่เขตปกครอง จำนวน ๔ จังหวัด^๑ ดังนี้

๑) จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๒๕ อำเภอ ๒๑๙ ตำบล ๒,๔๖๙ หมู่บ้าน เนื้อที่ ๙,๘๕๘,๗๕๐ ไร่ (๑๕,๗๗๔ ตารางกิโลเมตร)

๒) จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน ๗ อำเภอ ๕๖ ตำบล ๖๕๓ หมู่บ้าน เนื้อที่ ๑,๙๗๕,๙๖๗,๕ ไร่ (๓,๑๖๑.๒๔๘ ตารางกิโลเมตร)

๓) จังหวัดยโสธร จำนวน ๙ อำเภอ ๗๘ ตำบล ๘๓๕ หมู่บ้าน เนื้อที่ ๒,๖๐๑,๐๔๐ ไร่ (๔,๑๖๑.๖๖๔ ตารางกิโลเมตร)

๔) จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๒๒ อำเภอ ๒๐๖ ตำบล ๒,๕๕๗ หมู่บ้าน เนื้อที่ ๕,๕๒๔,๙๘๕ ไร่ (๘,๘๓๙.๙๗๖ ตารางกิโลเมตร)

รวมทั้งสิ้น ๔ จังหวัด ๖๓ อำเภอ ๕๕๙ ตำบล ๖,๕๑๔ หมู่บ้าน

๓. ข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ได้จากการคำนวณฐานข้อมูลภูมิศาสตร์สารสนเทศของสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานีมีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด ๑๙,๙๘๙,๘๙๔.๔๘ ไร่ ประกอบด้วยพื้นที่ ส.ป.ก. เนื้อที่ ๓,๓๔๔,๔๑๐.๓๔ ไร่ พื้นที่ป่า

^๑ แหล่งข้อมูล <https://th.wikipedia.org/wiki/>

อนุรักษ์ตามกฎหมาย (อุทยานแห่งชาติ และ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า) ๑,๓๐๕,๓๑๐.๒๔ ไร่
พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ เนื้อที่ ๑,๓๖๓,๓๗๔ ไร่ และ พื้นที่
บริการประชาชนนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ ๑๓,๑๖๖,๑๔๘.๔๗ ไร่

๕. พื้นที่ป่าคงสภาพในความรับผิดชอบของสำนัก ฯ เนื้อที่ ๒,๓๓๖,๔๓๙.๐๒
ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙ ของพื้นที่รับผิดชอบของสำนัก ฯ อยู่ในเขตป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย
(อุทยานแห่งชาติ และ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า) ๑,๕๓๙,๕๐๔.๓๖ ไร่ อยู่ในพื้นที่ป่าสงวน
แห่งชาติที่กรมป่าไม้รับผิดชอบ ๔๘๙,๑๘๖.๗๑ ไร่ อยู่ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ๑๔๙,๓๑๖.๙๔
ไร่ และ อยู่ในพื้นที่บริการประชาชนนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ ๑๑๘,๐๘๐.๙๖ ไร่

๕. มีพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ และ ๒ ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนัก ฯ เนื้อที่
๓๙๑,๑๔๓.๒๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๖ ของพื้นที่สำนัก ฯ

๖. มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ร้อยละ ๘.๘๘
ของพื้นที่สำนัก ฯ ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอ จังหวัด

๘. ข้อมูลราษฎรถือครองสำรวจตามโครงการจัดการทรัพยากรที่ดินและป่าไม้
ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

บทที่ ๑

ข้อมูลที่ตั้งสำนักงาน

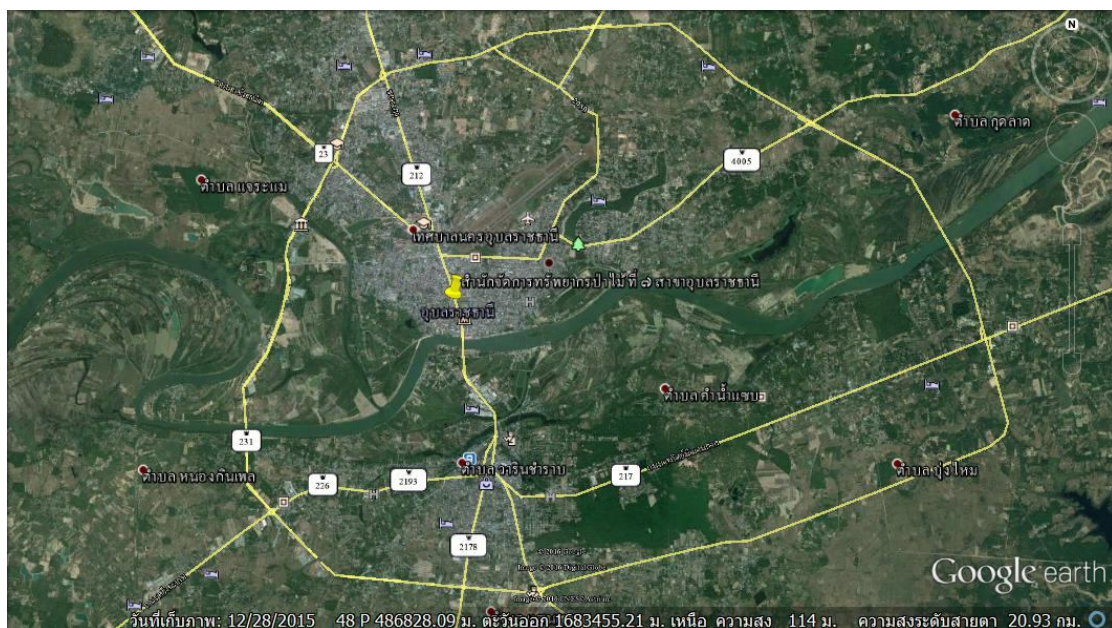
สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี
 ที่ตั้ง เลขที่ ๗ ถนนสุรศักดิ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๑ ข้อมูลช่องทางติดต่อสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

โทรศัพท์	๐ ๔๕๒๕ ๔๓๔๕
โทรสาร	๐ ๔๕๒๕ ๔๓๔๖
Email	Frm7ub@hotmail.com
Facebook	www.facebook.com/ubon.forester
Website	www.forest.go.th/ubonratchathani_7b/index.php

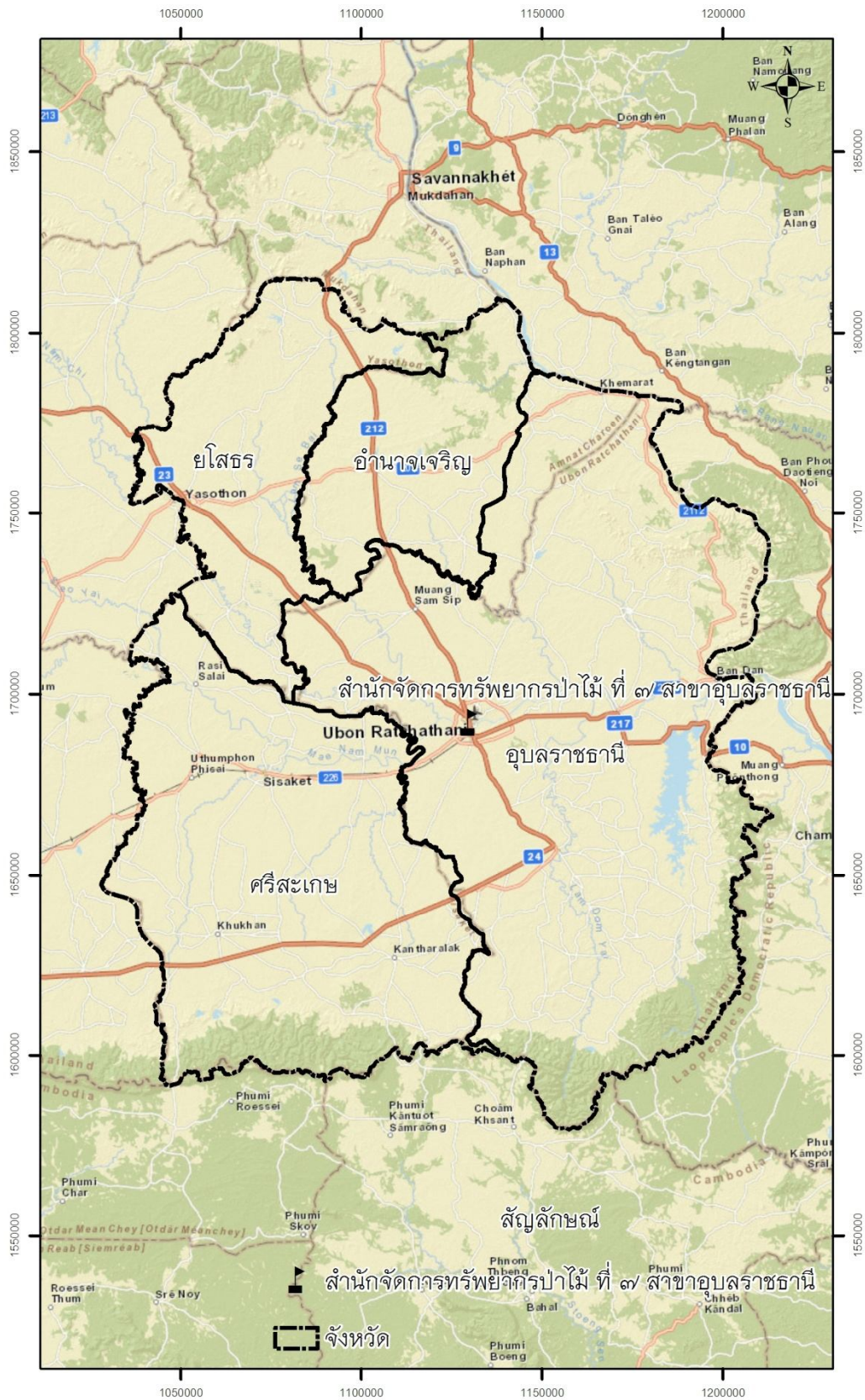
ตารางที่ ๒ ค่าพิกัดที่ตั้งสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

UTM พื้นหลักฐาน WGS ๘๔	Geographic Coordinate System
๔๘๔๓๓/๕.๕๓/ ม. ตะวันออก	๑๕.๒๓๐๐๑๔ ตะวันออก
๑๖๘๓๓/๓/๒.๘๘ ม. เหนือ	๑๐๔.๘๕๔๕๐๕ เหนือ

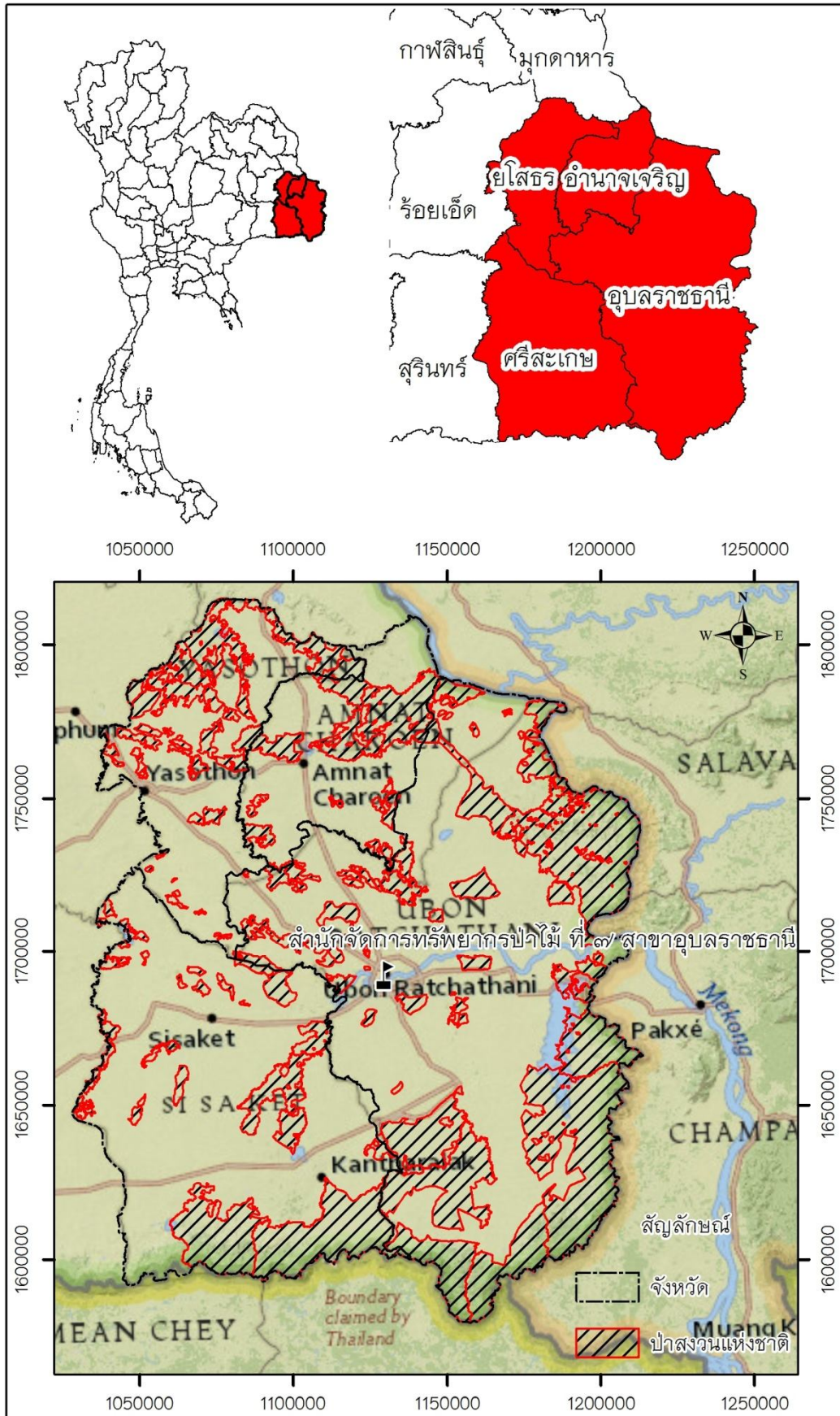
แผนที่แสดงที่ตั้งสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

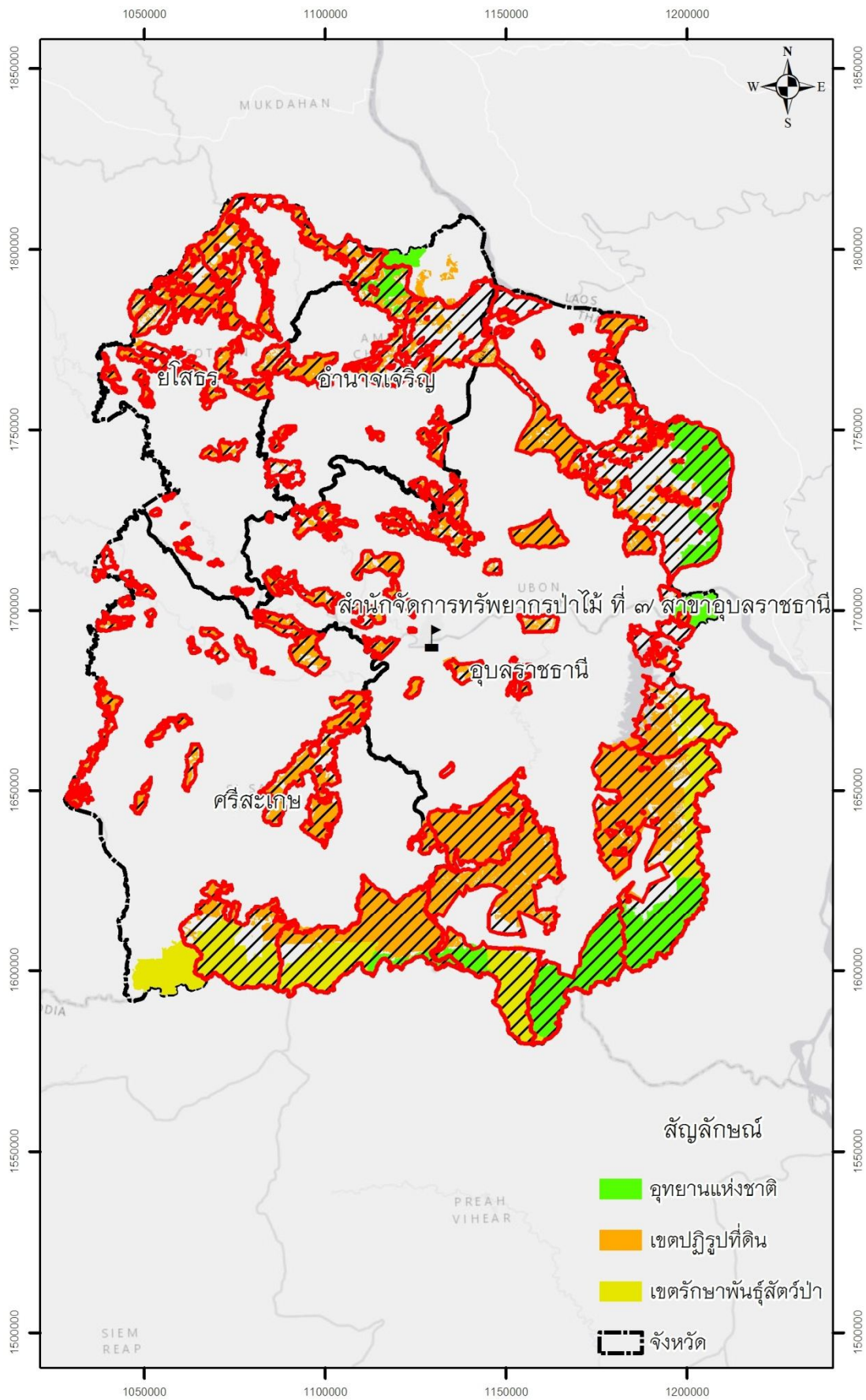
ภาพที่ ๑ ที่ตั้งสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

แผนที่แสดงที่ตั้งสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

แผนที่แสดงพื้นที่รับผิดชอบสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

บทที่ ๒

ข้อมูลพื้นที่รับผิดชอบ

พื้นที่รับผิดชอบของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

๑.๑ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายกระทรวง จำนวน ๑๑๐ ป่า เนื้อที่ป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายกระทรวง ฯ รวมทั้งสิ้น ๖,๑๓๖,๕๓๒.๐๑ ไร่ เนื้อที่ป่าสงวนแห่งชาติตามฐานข้อมูลภูมิศาสตร์สารสนเทศ ๖,๓๒๑,๗๓๖.๓๙ ไร่

ตารางที่ ๓ แสดงข้อมูลเนื้อที่ป่าสงวนแห่งชาติในความรับผิดชอบของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

ลำดับที่	ป่าสงวนแห่งชาติ	จำนวนป่า	เนื้อที่ตาม กฎหมายกระทรวง ฯ	เนื้อที่ตาม ฐานข้อมูล GIS
1	อุบลราชธานี	๔๘	๓,๔๙๖,๔๔๓.๑๓	๓,๖๖๓,๗๓๒.๙๐
2	อำนาจเจริญ	๑๐	๖๕๓,๔๖๖.๘๘	๖๓๔,๖๑๘.๒๐
3	ยโสธร	๒๗	๗๑๒,๓๑๐.๐๐	๗๐๓,๑๗๘.๙๘
4	ศรีสะเกษ	๒๕	๑,๒๓๗,๔๓๒.๐๐	๑,๓๒๐,๒๐๖.๓๑
	รวม	๑๑๐	๖,๑๓๖,๕๓๒.๐๑	๖,๓๒๑,๗๓๖.๓๙

หมายเหตุ ข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ได้จากการคำนวณฐานข้อมูลระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (Geographic Information System: GIS) ของสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้

๑.๒ พื้นที่บริการประชาชนด้านการป่าไม้ในท้องที่เขตปกครอง จำนวน ๔ จังหวัด

ตารางที่ ๔ แสดงข้อมูลจังหวัดในความรับผิดชอบของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขา อุบลราชธานี

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	เนื้อที่ GIS (ไร่)
อุบลราชธานี	๒๕	๒๑๙	๒,๔๖๙	๙,๓๖๓,๐๕๓
อำนาจเจริญ	๗	๕๖	๖๕๓	๒,๐๕๓,๕๐๙
ยโสธร	๙	๓๘	๔๓๕	๒,๕๕๐,๘๓๑
ศรีสะเกษ	๒๒	๒๐๖	๒,๕๕๓	๕,๕๕๔,๕๖๒
รวม	๖๓	๕๕๙	๖,๕๑๕	๑๙,๙๕๙,๘๙๕

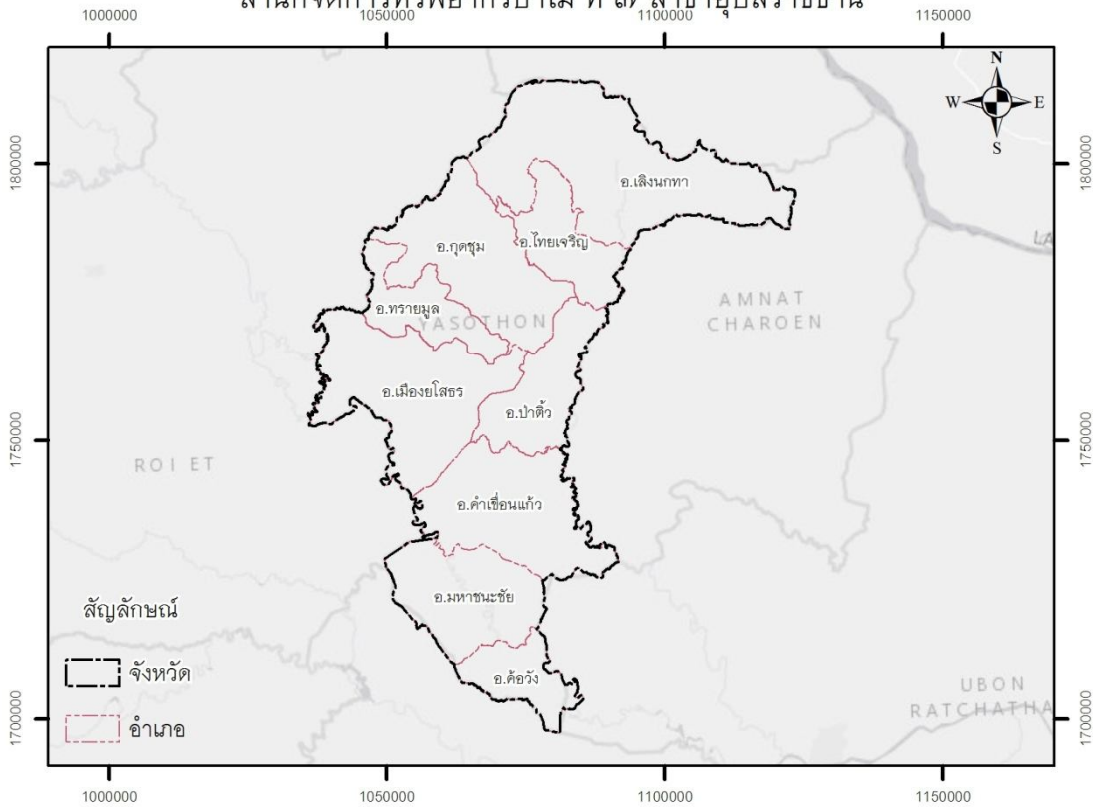
หมายเหตุ ข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ได้จากการคำนวณฐานข้อมูลระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (Geographic Information System: GIS) ของสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้

ตารางที่ ๕ แสดงข้อมูลประชากรในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

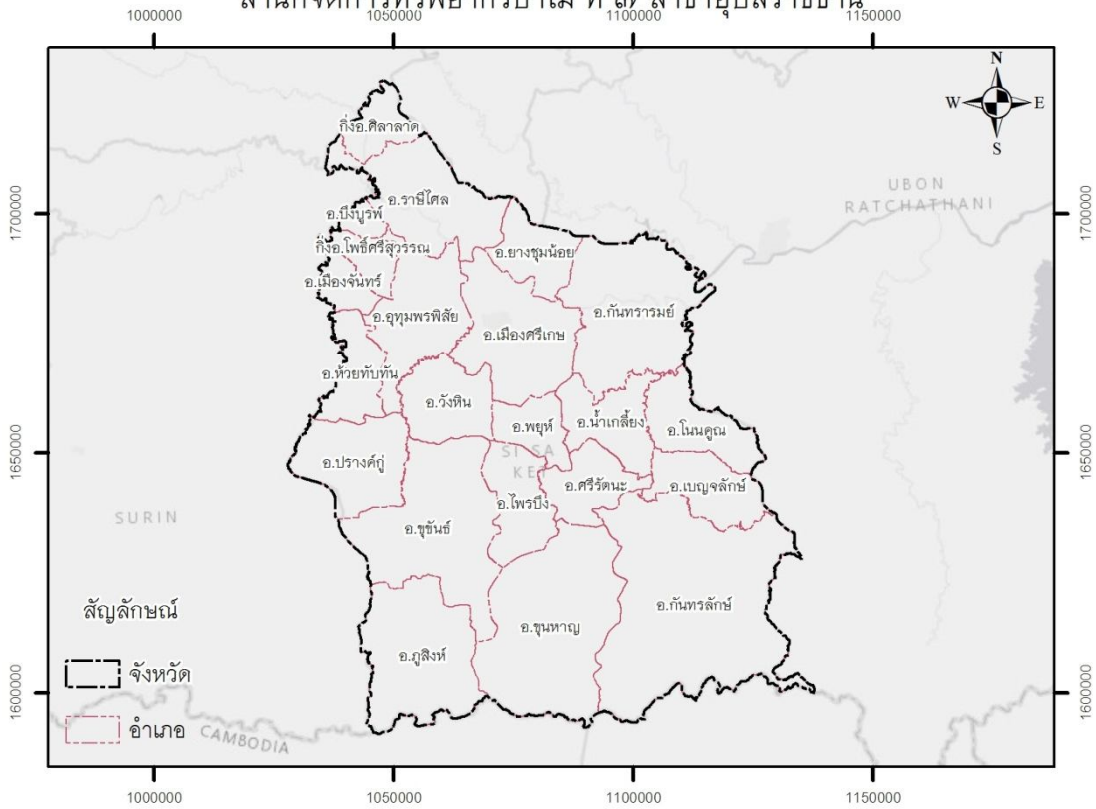
จังหวัด	บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
อุบลราชธานี	๕๖๙,๓๘๖	๙๓๑,๓๒๕	๙๒๓,๘๑๙	๑,๘๕๕,๑๔๔
อำนาจเจริญ	๑๑๐,๔๑๗	๑๘๘,๐๒๐	๑๘๘,๔๓๗	๓๗๖,๔๕๗
ยโสธร	๑๖๓,๓๐๑	๒๓๐,๘๙๑	๒๖๙,๑๐๐	๕๐๐,๙๙๑
ศรีสะเกษ	๓๓๕,๔๐๔	๓๓๓,๖๙๑	๓๓๕,๔๘๕	๑,๔๖๙,๑๗๖
รวม	๑,๒๑๘,๙๐๘	๒,๑๒๓,๙๒๗	๒,๑๒๐,๘๔๑	๔,๒๔๔,๗๖๘

แผนที่แสดงพื้นที่ปกครองจังหวัดยโสธร
 สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

แผนที่แสดงพื้นที่ปกครองจังหวัดศรีสะเกษ
 สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

บทที่ ๓ ข้อมูลประเภทพื้นที่

พื้นที่รับผิดชอบของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี ประกอบด้วยพื้นที่ลักษณะต่าง ๆ ตามกฎหมาย ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย (อุทยานแห่งชาติ และ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า)

ตารางที่ ๖ ข้อมูลประเภทพื้นที่ตามกฎหมาย สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ (ไร่)	(ร้อยละ)
สจป. ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี	๑๙,๙๘๙,๘๙๔.๔๘	๑๐๐
ป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายกระทรวง ฯ	๖,๑๓๖,๕๓๒.๐๑	๓๓.๕๘
เขตปฏิรูปที่ดิน	๓,๓๔๔,๕๑๐.๓๔	๑๖.๗๓
ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย	๑,๓๐๕,๓๗๐.๒๔	๘.๕๓
พื้นที่บริการนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ	๑๓,๑๖๖,๑๘๘.๔๗	๖๕.๘๖
ป่าสงวนแห่งชาติในความรับผิดชอบกรมป่าไม้	๑,๓๖๓,๓๗๔.๔๔	๘.๘๔

ตารางที่ ๗ ข้อมูลประเภทพื้นที่ตามกฎหมายแยกรายจังหวัด

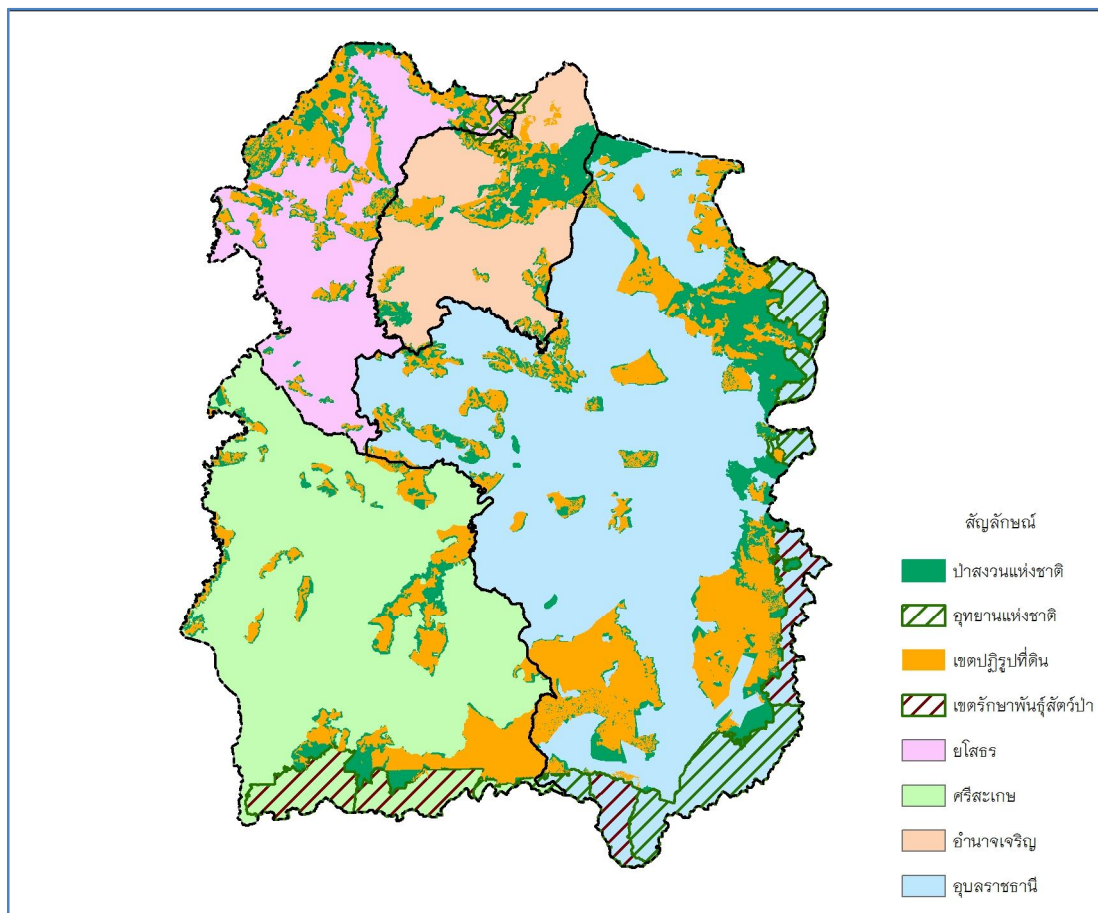
จังหวัด	เนื้อที่จังหวัด GIS (ไร่)	เขตปฏิรูปที่ดิน (ไร่)	ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย (ไร่)	พื้นที่บริการนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ไร่)	ป่าสงวนแห่งชาติในความรับผิดชอบกรมป่าไม้ (ไร่)
อุบลราชธานี	๙,๓๖๓,๐๕๒.๗๒	๑,๘๑๓,๘๓๑.๙๖	๑,๑๓๙,๓๗๐.๒๔	๕,๙๐๙,๘๘๐.๖๙	๙๕๖,๙๘๖.๕๐
อำนาจเจริญ	๒,๐๕๓,๕๐๙.๐๒	๒๖๕,๓๐๖.๖๙	๔๓,๓๕๔.๔๘	๑,๓๘๒,๓๗๐.๓๒	๓๑๒,๕๙๗.๓๘
ยโสธร	๒,๕๘๐,๘๗๐.๖๕	๕๔๑,๒๘๐.๒๗	๓๗,๓๗๐.๒๑	๑,๓๖๓,๓๗๐.๖๔	๒๓๙,๖๓๕.๔๗
ศรีสะเกษ	๕,๕๘๔,๕๖๒.๐๙	๓/๑๙,๕๙๑.๔๓	๔๘๔,๙๕๒.๕๑	๔,๑๑๐,๒๔๑.๘๒	๒๖๘,๕๖๔.๗๙

หมายเหตุ ข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ได้จากการคำนวณฐานข้อมูลระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (Geographic Information System: GIS) ของสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้

ตารางที่ ๘ ข้อมูลประเภทพื้นที่ตามกฎหมายแยกรายจังหวัด (ร้อยละ)

จังหวัด	เนื้อที่จังหวัด GIS (ไร่)	เขตปฏิรูปที่ดิน (ร้อยละ)	ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย (ร้อยละ)	พื้นที่บริการนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ร้อยละ)	ป่าสงวนแห่งชาติใน ความรับผิดชอบกรมป่าไม้ (ร้อยละ)
อุบลราชธานี	๙,๗๖๗,๐๕๒.๗๒	๑๘.๖๑	๑๑.๖๗	๖๐.๕๑	๙.๗๐
อำนาจเจริญ	๒,๐๕๗,๕๐๙.๐๒	๑๒.๙๑	๒.๑๑	๖๗.๒๐	๑๕.๑๙
ยโสธร	๒,๕๘๐,๘๗๐.๖๕	๒๐.๙๗	๑.๕๖	๖๘.๓๒	๙.๒๙
ศรีสะเกษ	๕,๕๘๔,๕๖๒.๐๙	๑๒.๘๙	๘.๖๘	๗๓.๖๐	๔.๘๑

หมายเหตุ ค่าร้อยละของพื้นที่ เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย (อุทยานแห่งชาติ และ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า) พื้นที่บริการนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสงวนแห่งชาติ ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ คำนวณเปรียบเทียบกับเนื้อที่จังหวัดแต่ละจังหวัด

บทที่ ๔

ข้อมูลพื้นที่ป่า

ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี มีพื้นที่คงสภาพป่าจากข้อมูลการแปลตีความภาพถ่ายดาวเทียมเพื่อวิเคราะห์พื้นที่ป่าคงสภาพ ปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗ จำนวนประมาณ ๒,๓๓๖,๔๗๙.๐๒ ไร่

ตารางที่ ๙ ข้อมูลพื้นที่คงสภาพป่าในพื้นที่ประเภทต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

ประเภทพื้นที่	ขนาดพื้นที่	ป่าคงสภาพ	
	(ไร่)	(ไร่)	(ร้อยละ)
สจป. ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี	๑๙,๙๘๙,๘๙๔.๔๘	๒,๓๓๖,๔๗๙.๐๒	๑๑.๖๙
เขตปฏิรูปที่ดิน	๓,๓๔๔,๔๑๐.๓๔	๑๘๙,๗๐๖.๙๘	๐.๙๕
ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย	๑,๗๐๕,๗๑๐.๒๔	๑,๕๓๙,๕๐๔.๓๖	๗.๗๐
พื้นที่บริการนอกป่าสงวนแห่งชาติ	๑๓,๑๖๖,๑๘๘.๔๗	๑๑๘,๐๘๐.๙๖	๐.๕๙
ป่าสงวนแห่งชาติในความรับผิดชอบ	๑,๗๗๕,๖๖๕.๘๕	๔๘๙,๑๘๖.๗๑	๒.๕๕

หมายเหตุ ร้อยละเปรียบเทียบกับพื้นที่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

ตารางที่ ๑๐ ข้อมูลพื้นที่คงสภาพป่าในพื้นที่ประเภทต่าง ๆ แยกรายจังหวัด

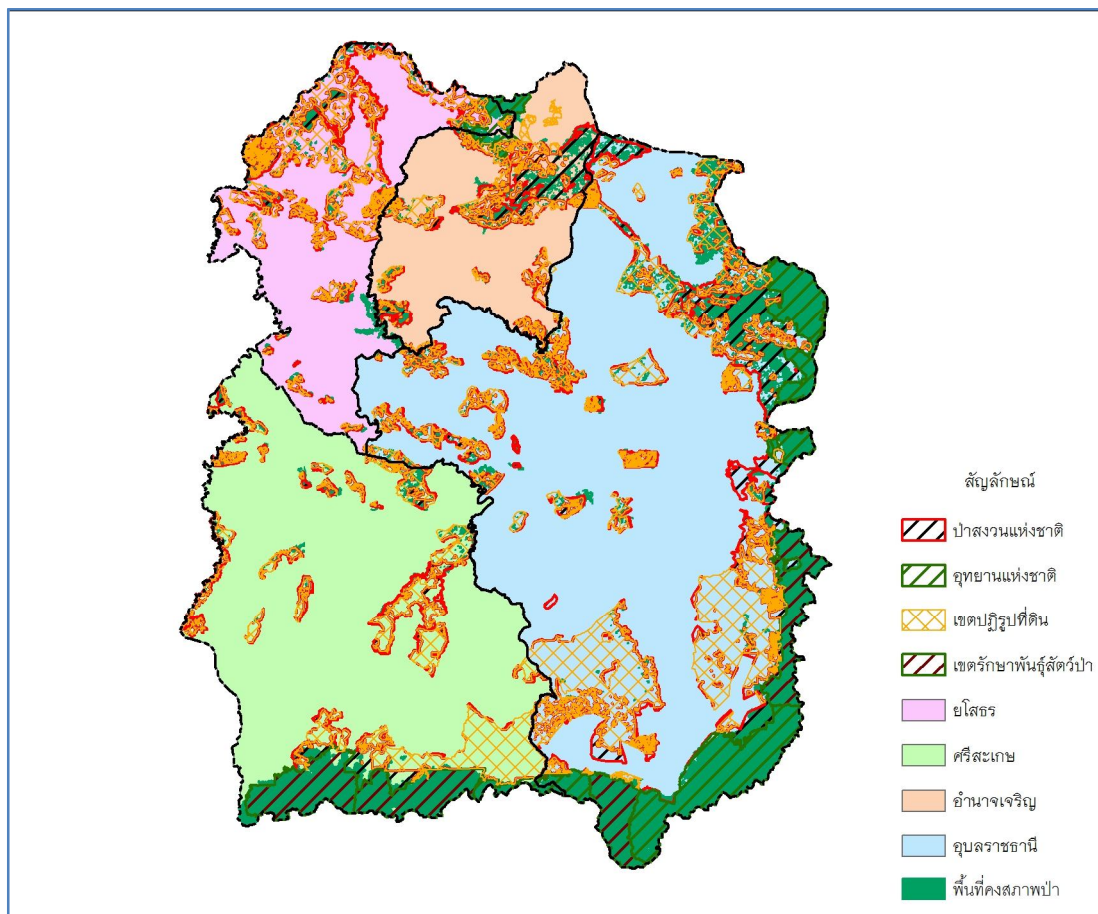
จังหวัด	พื้นที่คงสภาพป่า ทั้งจังหวัด (ไร่)	พื้นที่คงสภาพป่า ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ไร่)	พื้นที่คงสภาพป่า ในป่าอนุรักษ์ตาม กฎหมาย (ไร่)	พื้นที่คงสภาพป่า นอกเขตป่าสงวน แห่งชาติ (ไร่)	พื้นที่คงสภาพป่า ในป่าสงวน แห่งชาติ (ไร่)
อุบลราชธานี	๑,๕๐๙,๔๙๘.๘๓	๑๑๗,๘๖๘.๐๔	๑,๐๕๐,๐๖๗.๕๑	๕๒,๓๑๗.๒๔	๒๘๙,๒๔๖.๐๓
อำนาจเจริญ	๑๓๗,๐๙๐.๙๖	๑๗,๑๒๙.๗๗	๒๖,๗๘๖.๔๑	๑๕,๖๒๖.๒๖	๗๗,๕๔๘.๕๒
ยโสธร	๑๒๒,๙๘๒.๘๔	๒๕,๒๗๙.๖๕	๑๖,๕๔๗.๗๔	๒๕,๙๐๐.๔๙	๕๖,๒๕๕.๙๖
ศรีสะเกษ	๕๖๖,๙๐๖.๒๘	๒๙,๔๒๙.๕๔	๔๔๖,๑๒๖.๐๕	๒๕,๒๐๓.๕๑	๖๖,๑๔๗.๑๙

หมายเหตุ ข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ได้จากการคำนวณฐานข้อมูลระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (Geographic Information System: GIS) ของสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้

ตารางที่ ๑๑ ข้อมูลพื้นที่คงสภาพป่าในพื้นที่ประเภทต่าง ๆ แยกรายจังหวัด (ร้อยละ)

จังหวัด	พื้นที่คงสภาพป่า ทั้งจังหวัด (ไร่)	พื้นที่คงสภาพ ป่าในเขตปฏิรูป ที่ดิน (ไร่)	พื้นที่คงสภาพ ป่าในป่า อนุรักษ์ตาม กฎหมาย (ไร่)	พื้นที่คงสภาพ ป่านอกเขตป่า สงวนแห่งชาติ (ไร่)	พื้นที่คงสภาพ ป่าในป่าสงวน แห่งชาติ (ไร่)
อุบลราชธานี	๑,๕๐๙,๔๙๘.๘๓	๗.๘๑	๖๙.๕๖	๓.๔๓	๑๙.๑๖
อำนาจเจริญ	๑๓๗,๐๙๐.๙๖	๑๒.๕๐	๑๙.๕๔	๑๑.๔๐	๕๖.๕๓
ยโสธร	๑๒๒,๙๘๒.๘๔	๒๐.๕๖	๑๓.๔๖	๒๐.๒๖	๔๕.๓/๓
ศรีสะเกษ	๕๖๖,๙๐๖.๒๘	๕.๑๙	๗๘.๖๙	๔.๔๕	๑๑.๖๓

หมายเหตุ ค่าร้อยละของพื้นที่คงสภาพป่าใน เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย (อุทยานแห่งชาติ และ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า) พื้นที่บริการนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสงวนแห่งชาติในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ คำนวณเปรียบเทียบกับเนื้อที่คงสภาพป่าทั้งหมดของแต่ละจังหวัด

บทที่ ๕

ข้อมูลการแบ่งชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมผสมผสานกันอยู่เป็นระบบนิเวศหนึ่งๆ การวางแผนจัดการทรัพยากรในพื้นที่ลุ่มน้ำ ก็คือการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยการประสานหลักการของการวางแผนการใช้ที่ดินเข้ากับความสัมพันธ์ระหว่างกันของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ รวมกับศักยภาพของพื้นที่ในด้านอุทกวิทยาที่สัมพันธ์ต่อการเป็นต้นน้ำลำธาร และรวมไปถึงลักษณะแนวโน้มของการก่อเกิดปัญหาและมลภาวะของสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น หากมีการนำทรัพยากรในพื้นที่ลุ่มน้ำไปใช้หรือมีการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งเรียกวิธีการนี้ว่า “การกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ”

คำว่า “ลุ่มน้ำ” หมายถึง พื้นที่หน่วยหนึ่งซึ่งเป็นแหล่งรับน้ำที่มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมผสมผสานกันอยู่เป็นระบบนิเวศหนึ่งๆ การวางแผนจัดการทรัพยากรในพื้นที่ลุ่มน้ำ ก็คือ การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยประสานหลักการของการวางแผนการใช้ที่ดินเข้ากับความสัมพันธ์ระหว่างกันของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ รวมกับศักยภาพของพื้นที่ในด้านอุทกวิทยาที่สัมพันธ์ต่อการเป็นต้นน้ำลำธาร และรวมไปถึงลักษณะแนวโน้มของการก่อเกิดปัญหาและมลภาวะของสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้น หากมีการนำทรัพยากรนั้นๆ ไปใช้ หรือมีการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งเรียกวิธีการนี้ในเบื้องต้นว่า การกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2525 เรื่อง โครงการศึกษาเพื่อกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่สำคัญของประเทศไทย คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติดำเนินโครงการศึกษา เพื่อกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ และกำหนดนโยบายการใช้ที่ดินต่อไปในอนาคต ในการศึกษาเพื่อกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำในครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นผู้ดำเนินการ ใช้หลักเกณฑ์ในการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ รวม 6 ประการ คือ สภาพภูมิประเทศ ระดับความลาดชัน ความสูงจากระดับน้ำทะเล ลักษณะทางธรณีวิทยา ลักษณะทางปฐพีวิทยา และ สภาพป่าไม้ที่เหลืออยู่ในปัจจุบัน การกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำจำแนกตามมติคณะรัฐมนตรี แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำที่ควรสงวนไว้เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร โดยเฉพาะ เนื่องจากอาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินได้ง่าย และรุนแรง โดยมีการแบ่งออกเป็น 2 ระดับชั้นย่อย คือ พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1A, ได้แก่ พื้นที่ต้นน้ำลำธารที่ยังมีสภาพป่าสมบูรณ์ ในปี พ.ศ. 2525 สำหรับลุ่มน้ำปิง วัง ยม น่าน ชี มูล และลุ่มน้ำ

ภาคใต้ ปี พ.ศ. 2528 สำหรับลุ่มน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และปี พ.ศ. 2531 สำหรับลุ่มน้ำตะวันตก ภาคกลาง ลุ่มน้ำป่าสัก ลุ่มน้ำภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนอื่นๆ (ลุ่มน้ำชายแดน) พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1B, เป็นพื้นที่ที่สภาพป่าส่วนใหญ่ได้ถูกทำลาย ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาหรือการใช้ที่ดินรูปแบบอื่นก่อน พ.ศ.2525

พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 2 เป็นพื้นที่ที่มีค่าดัชนีชั้นคุณภาพลุ่มน้ำตามการศึกษาเพื่อจำแนกชั้นคุณภาพลุ่มน้ำของแต่ละลุ่มน้ำได้กำหนดไว้ พื้นที่ดังกล่าวเหมาะต่อการเป็นต้นน้ำลำธารในระดับรองจากลุ่มน้ำชั้นที่ 1 สามารถนำพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์ที่สำคัญอย่างอื่นได้ เช่น การทำเหมืองแร่ เป็นต้น

พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 3 เป็นพื้นที่ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งการทำไม้ เหมืองแร่ และการปลูกพืชกสิกรรมประเภทไม้ยืนต้น

พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 4 โดยสภาพป่าของลุ่มน้ำชั้นนี้ได้ถูกบุกรุกแผ้วถางเป็นที่ใช้ประโยชน์ เพื่อกิจการพืชไร่เป็นส่วนใหญ่

พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 5 พื้นที่นี้โดยทั่วไปเป็นที่ราบหรือที่ลุ่มหรือเนินลาดเอียงเล็กน้อย และส่วนใหญ่ป่าไม้ได้ถูกแผ้วถางเพื่อประโยชน์ด้านเกษตรกรรม โดยเฉพาะการทำนา และ กิจการอื่นไปแล้ว

ตารางที่ ๑๒ ข้อมูลการแบ่งชั้นคุณภาพลุ่มน้ำในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ	พื้นที่	
	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่รับผิดชอบของสำนัก ฯ	๑๙,๙๘๙,๘๙๔.๔๘	๑๐๐
พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑	๑๓,๔๓๒๘.๓๓	๐.๘๓
พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๒	๒๑๖,๔๑๘.๙๕	๑.๐๘
พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๓	๓๔๙,๘๔๓.๕๒	๑.๗๕
พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๔	๓,๖๘๓,๘๓๑.๖๐	๑๘.๔๕
พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๕	๑๔,๒๔๙,๓๗๓.๖๗	๗๑.๒๘
พื้นที่ลุ่มน้ำชายแดน	๑,๒๐๖,๒๕๐.๐๐	๖.๐๓

หมายเหตุ - ข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ได้จากการคำนวณฐานข้อมูลระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (Geographic Information System: GIS) ของสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้
- ค่าร้อยละของชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ คำนวณเปรียบเทียบกับเนื้อที่รับผิดชอบทั้งหมดของสำนัก ฯ

ตารางที่ ๑๓ ข้อมูลการแบ่งชั้นคุณภาพลุ่มน้ำในพื้นที่รายจังหวัด

จังหวัด	เนื้อที่จังหวัด GIS (ไร่)	พื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ ๑ (ไร่)	พื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ ๒ (ไร่)	พื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ ๓ (ไร่)	พื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ที่ ๔ (ไร่)	พื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ที่ ๕ (ไร่)	พื้นที่ลุ่มน้ำ ชายแดน (ไร่)
อุบลราชธานี	๙,๓๖๗,๐๕๓	๔๒,๖๖๘	๑๐๐,๕๕๖	๑๘๒,๔๒๗	๒,๒๑๐,๓๙๓	๖,๑๒๓,๒๕๕	๘๙๓,๗๕๐
อำนาจเจริญ	๒,๐๕๗,๕๐๙	๐	๑๙,๒๔๔	๒๗,๘๙๒	๔๗/๓,๕๘๖	๑,๕๒๒,๘๙๔	๐
ยโสธร	๒,๕๘๐,๘๗๑	๐	๒๒,๔๔๒	๑๙,๗๓๕	๔๒๘,๔๓๖	๒,๐๙๐,๘๖๘	๐
ศรีสะเกษ	๕,๕๘๔,๔๖๒	๑๓๒,๐๖๑	๗๓,๙๕๕	๑๑๙,๖๖๗	๕๗/๔,๔๗๒	๔,๓๙๐,๓๙๑	๒๗/๕,๐๐๐

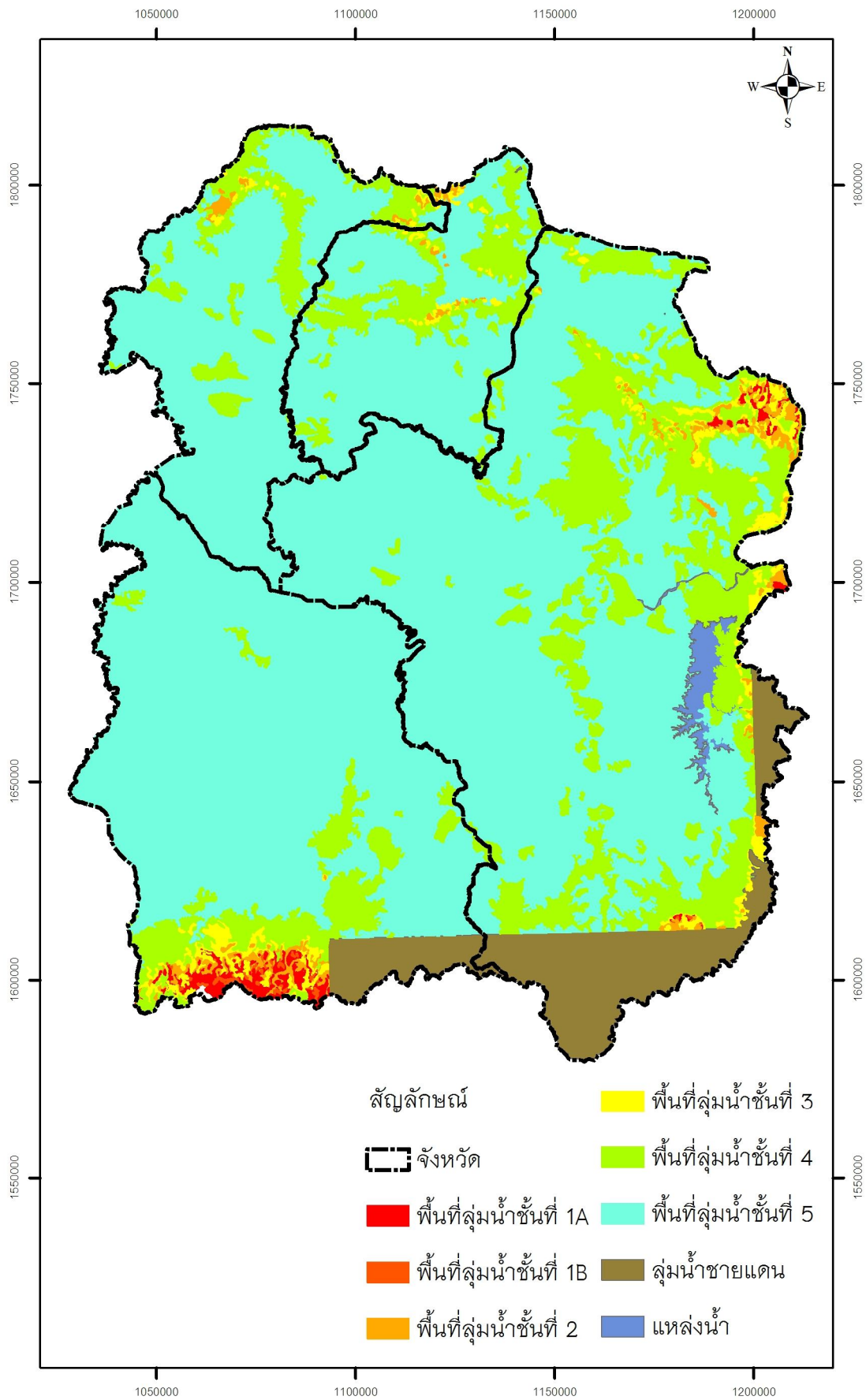
หมายเหตุ ข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ได้จากการคำนวณฐานข้อมูลระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (Geographic Information System: GIS) ของสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้

ตารางที่ ๑๔ ข้อมูลการแบ่งชั้นคุณภาพลุ่มน้ำในพื้นที่รายจังหวัด (ร้อยละ)

จังหวัด	เนื้อที่จังหวัด GIS (ไร่)	พื้นที่ลุ่ม น้ำชั้นที่ ๑ (ร้อยละ)	พื้นที่ลุ่ม น้ำชั้นที่ ๒ (ร้อยละ)	พื้นที่ลุ่ม น้ำชั้นที่ ๓ (ร้อยละ)	พื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ ๔ (ร้อยละ)	พื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ ๕ (ร้อยละ)	พื้นที่ลุ่ม น้ำ ชายแดน (ร้อยละ)
อุบลราชธานี	๙,๓๖๗,๐๕๓	๐.๔๕	๑.๐๓	๑.๘๗	๒๒.๖๔	๖๒.๖๙	๙.๑๕
อำนาจเจริญ	๒,๐๕๗,๕๐๙	๐.๐๐	๐.๙๔	๑.๓๖	๒๓.๐๒	๗๕.๐๒	๐.๐๐
ยโสธร	๒,๕๘๐,๘๗๑	๐.๐๐	๐.๘๗	๐.๗๖	๑๖.๖๐	๘๑.๐๑	๐.๐๐
ศรีสะเกษ	๕,๕๘๔,๔๖๒	๒.๓๖	๑.๓๒	๒.๑๔	๑๐.๒๙	๗๘.๖๓	๔.๙๒

หมายเหตุ ค่าร้อยละของชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ คำนวณเปรียบเทียบกับเนื้อที่ของแต่ละจังหวัด

แผนที่แสดงชั้นคุณภาพลุ่มน้ำสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

บทที่ ๖

ข้อมูลจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการจำแนกพื้นที่เพื่อการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม

มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๕ เรื่อง การจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๓๕ เรื่อง ผลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติเพิ่มเติม การกำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติจำแนกเป็นเขตต่าง ๆ ตามการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ได้ ๓ เขต (Zone) ดังนี้

๑. เขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (Zone C) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่กำหนดไว้เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ที่มีคุณค่าหายาก เพื่อการป้องกันภัยธรรมชาติอันเกิดจากน้ำท่วมและการพังทลายของดิน ตลอดจนเพื่อประโยชน์ในด้านการศึกษา การวิจัย นันทนาการของประชาชนและความมั่นคงของชาติ

๒. เขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (Zone E) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่กำหนดไว้เพื่อผลิตไม้ และของป่ารวมถึงพื้นที่เศรษฐกิจตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่เพื่อการพัฒนาการทรัพยากรป่าไม้ และพื้นที่ประสานการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างทรัพยากร ป่าไม้กับทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ เช่น ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรแร่ และทรัพยากรพลังงาน เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ ตลอดจนต้องไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จำแนกให้เป็นเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์

๓. เขตพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร (Zone A) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่มีสมรรถนะที่ดินเหมาะสมต่อการเกษตรหรือศักยภาพสูงในการพัฒนาด้านการเกษตร ตามผลการจำแนกสมรรถนะที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน รัฐสามารถพัฒนาความเป็นอยู่ของราษฎร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งต้องไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะจำแนกให้เป็นเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ และเขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ

ตารางที่ ๑๕ ข้อมูลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๕ ในพื้นที่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี

การจำแนกเขตการใช้ประโยชน์	พื้นที่	
	ไร่	ร้อยละ
สจป. ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานี	๑๙,๙๘๙,๘๙๔.๔๘	๑๐๐
เขตพื้นที่ป่าที่เหมาะสมกับการเกษตรกรรม	๓๐๐,๖๑๐.๕๕	๑.๕๐
เขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ	๓,๕๘๒,๕๓๓.๕๔	๑๗.๙๒
เขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์	๒,๔๔๕,๘๗๗.๘๖	๑๒.๒๔

หมายเหตุ - ข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ได้จากการคำนวณฐานข้อมูลระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (Geographic Information System: GIS) ของสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้ - ค่าร้อยละของชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ คำนวณเปรียบเทียบกับเนื้อที่รับผิดชอบทั้งหมดของสำนัก ฯ

ตารางที่ ๑๖ ข้อมูลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๕ แยกรายจังหวัด

จังหวัด	เนื้อที่จังหวัด GIS (ไร่)	เกษตรกรรม (ไร่)	เศรษฐกิจ (ไร่)	อนุรักษ์ (ไร่)
อุบลราชธานี	๙,๓๖๓,๐๕๓	๒๓๖,๓๓๖	๑,๓๕๔,๐๘๘	๑,๖๖๑,๙๗๗
อำนาจเจริญ	๒,๐๕๓,๕๐๙	๐	๓๓๐,๓๔๙	๑๙๕,๑๕๑
ยโสธร	๒,๕๘๐,๘๗๑	๑๔,๑๕๘	๖๐๒,๖๕๐	๑๑๘,๒๒๘
ศรีสะเกษ	๕,๕๘๔,๔๖๒	๙,๒๓๐	๘๕๐,๓๙๔	๔๐๑,๐๓๒

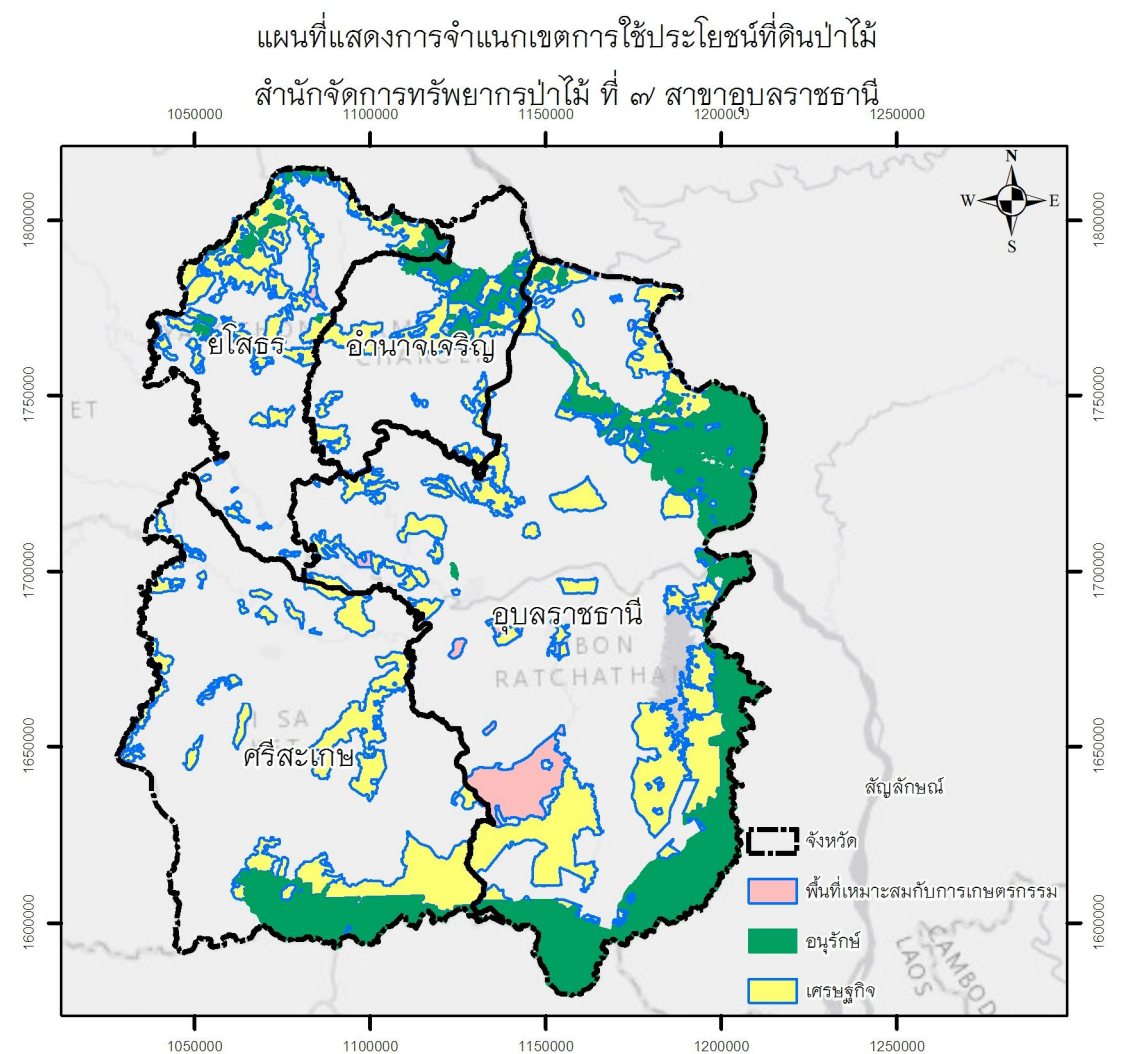
หมายเหตุ ข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ได้จากการคำนวณฐานข้อมูลระบบภูมิศาสตร์สารสนเทศ (Geographic Information System: GIS) ของสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้

ตารางที่ ๑๗ ข้อมูลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๕ แยกรายจังหวัด (ร้อยละ)

จังหวัด	เนื้อที่จังหวัด GIS (ไร่)	เกษตรกรรม (ไร่)	เศรษฐกิจ (ไร่)	อนุรักษ์ (ไร่)
อุบลราชธานี	๙,๓๖๓,๐๕๓	๒.๘๓	๑๓.๙๖	๑๓.๐๒
อำนาจเจริญ	๒,๐๕๓,๕๐๙	๐.๐๐	๑๘.๐๐	๙.๕๘
ยโสธร	๒,๕๘๐,๘๓๑	๐.๕๕	๒๓.๓๕	๔.๕๘
ศรีสะเกษ	๕,๕๘๔,๔๖๒	๐.๑๓	๑๕.๒๔	๓.๑๘

หมายเหตุ ค่าร้อยละของการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ คำนวณเปรียบเทียบกับเนื้อที่ของแต่ละจังหวัด

บทที่ ๓

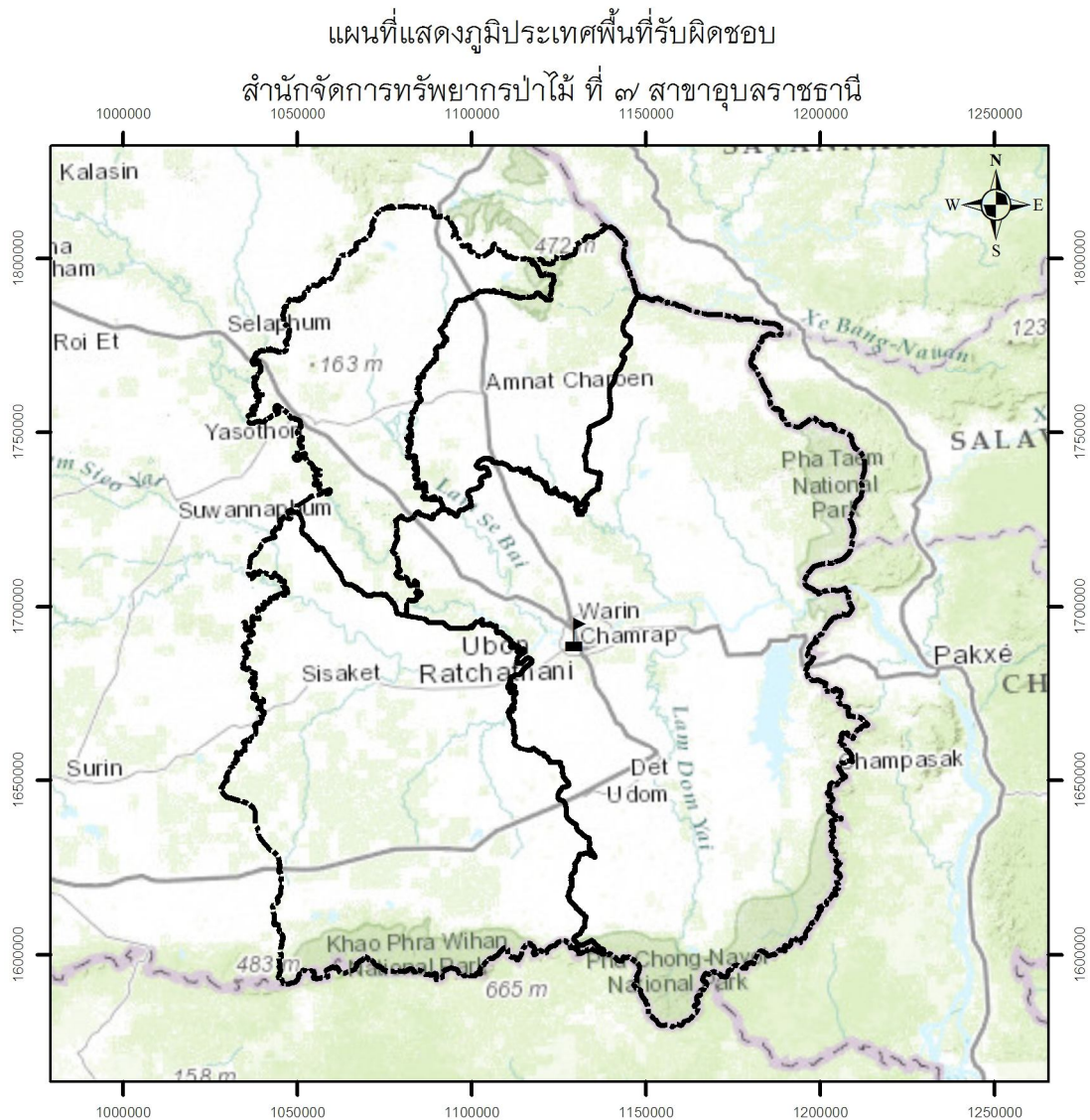
ข้อมูลภูมิประเทศ

จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งอยู่ในบริเวณที่เรียกว่า แอ่งโคราช (Korat basin) โดยสูงจากระดับน้ำทะเล เฉลี่ย ประมาณ ๖๘ เมตร (๒๒๓ ฟุต) ลักษณะโดยทั่วไปเป็นที่สูงต่ำ เป็นที่ราบสูงลาดเอียงไปทางตะวันออกมีแม่น้ำโขง เป็นแนวเขตกั้นจังหวัดอุบลราชธานีกับสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวมีแม่น้ำชีไหลมาบรรจบกับ แม่น้ำมูลซึ่งไหลผ่านกลางจังหวัด จากทิศตะวันตกมายังทิศตะวันออกแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขง ที่อำเภอ โขงเจียม และมีลำน้ำใหญ่ ๆ อีกหลายสาย ได้แก่ ลำเซบก ลำโดมใหญ่ ลำโดมน้อย และมีภูเขาสลับซับซ้อนหลายแห่ง ทางบริเวณชายแดน ตอนใต้ที่สำคัญคือ เทือกเขาบรรทัดและเทือกเขาพนมดงรักซึ่งกั้นอาณาเขตระหว่าง จังหวัดอุบลราชธานีกับสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว และกัมพูชา

โดยทั่วไปจังหวัดอำนาจเจริญเป็นที่ลุ่มมีเนินเขาเตี้ยๆ ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย และดินลูกรังบางส่วน สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ลุ่มมีเนินเขาเตี้ย ๆ ทอดยาวไปจรดจังหวัดอุบลราชธานีที่อำเภอชานุมาน ตั้งอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ยประมาณ ๖๘ เมตร (๒๒๓) ฟุต สภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายและดินลูกรังบางส่วน มีแม่น้ำโขงเป็นแนวเขตกั้นจังหวัดอำนาจเจริญกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จังหวัดยโสธรมีพื้นที่เป็นรูปพระจันทร์เสี้ยว มีแม่น้ำชีไหลผ่านตอนใต้ของจังหวัด สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง อยู่เหนือระดับน้ำทะเลประมาณ ๒๒๓ ฟุต มีพื้นที่เป็นภูเขา บางส่วนทางตอนเหนือของจังหวัดอยู่ในเทือกเขาภูพาน เขตอำเภอเลิงนกทา อำเภอ กุดชุม สสภาพดินทั่วไปเป็นดินทราย ไม่อุ้มน้ำ ทำการเกษตรไม่ค่อยดีนัก สภาพพื้นที่หรือลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดยโสธร มีลักษณะลาดเอียงจากทิศตะวันตกลงไปทางทิศตะวันออก พื้นที่ทางตอนเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ภูเขา สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น มีสภาพป่าและภูเขา มีแหล่งน้ำขนาดกลาง ได้แก่ ห้วยสิงโจน ห้วยสะแบก ลำโพง ลำเซบาย (ลุ่มน้ำมูล) ไหลผ่านทางตอนเหนือและตอนกลาง ส่วนพื้นที่ทางตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่มต่ำ สลับซับซ้อนกับสันดินริมน้ำ มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ได้แก่ แม่น้ำชี และขนาดกลาง ได้แก่ ลำน้ำยัง ลำทวน (ลุ่มน้ำชี) ไหลผ่านจังหวัด ลักษณะดินส่วนมากเป็นดินปนทรายและดินเค็ม มีหนอง บึง ลำห้วย และแหล่งน้ำขนาดเล็กอยู่ทั่วไป พื้นที่แหล่งน้ำอยู่ในลุ่มน้ำชี ลุ่มน้ำมูล

จังหวัดศรีสะเกษนั้น ตอนใต้มีทิวเขาพนมดงรักซึ่งทอดตัวในแนวตะวันออก-ตะวันตกเป็นเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างไทยกับกัมพูชา ยาว ๑๒๗ กิโลเมตร ยอดเขาสูงสุดในจังหวัดชื่อ "พนมตาเมื่อน" สูง ๖๗๓ เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยตั้งอยู่ในเขตอำเภอกันทรลักษ์ จากเขาพนมตาเมื่อนนี้ พื้นที่ค่อย ๆ ลาดต่ำลงไปทางเหนือเข้าสู่ที่ราบลุ่มแม่น้ำมูล ภูมิประเทศส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ทางตอนกลางและตอนเหนือของจังหวัดมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มลอนลาด มีระดับความสูงระหว่าง ๑๕๐-๒๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านพื้นที่ราบนี้ลงไปยังแม่น้ำมูล ลำน้ำสายสำคัญได้แก่ ห้วยทับทัน ห้วยสำราญ และห้วยชะยุง ตัวจังหวัดศรีสะเกษในปัจจุบันตั้งอยู่ริมฝั่งห้วยสำราญ ห้วยน้ำคำและห้วยชะยุง ห่างจากแม่น้ำมูลไปทางทิศใต้ประมาณสิบกิโลเมตร และอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๑๒๖ เมตร

บทที่ ๘

ข้อมูลลุ่มน้ำหลักและลุ่มน้ำย่อย

คณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติ ได้แบ่งพื้นที่ประเทศไทยออกเป็นลุ่มน้ำสำคัญ ๒๕ ลุ่มน้ำ และลุ่มน้ำย่อย ๒๕๔ ลุ่มน้ำย่อย มีพื้นที่ลุ่มน้ำรวมทั้งประเทศประมาณ ๕๑๑,๓๖๑ ตารางกิโลเมตร (ไม่รวมพื้นที่เกาะ ยกเว้นเกาะภูเก็ต)

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขาอุบลราชธานีอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำหลัก ลุ่มน้ำโขง ลุ่มน้ำชี และ ลุ่มน้ำมูล ลุ่มน้ำย่อย ลำน้ำยัง ห้วยบังอี่ ลำน้ำชีส่วนที่ 4 ลำเซบาย แม่น้ำโขงตอนล่าง ห้วยโพธิ์ ลำเสียวใหญ่ ลำน้ำชีตอนล่าง ลำเซ ห้วยตุงสูง ลำน้ำมูลส่วนที่ 2 ลำน้ำมูลส่วนที่ 3 ลำน้ำมูลตอนล่าง ห้วยทับทัน ลำโดมใหญ่ ลำโดมน้อย ห้วยสำราญ ห้วยขยง และ ห้วยทา

ลุ่มน้ำโขง

สภาพภูมิประเทศ แม่น้ำโขงเป็นแม่น้ำนานาชาติที่มีต้นกำเนิดมาจากที่ราบสูงทิเบต ไหลผ่านตอนใต้ของประเทศจีน ผ่านตะวันออกของสหภาพพม่า ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยผ่านประเทศลาว และประเทศกัมพูชา ก่อนที่จะไหลลงสู่ทะเลจีนใต้ในภาคใต้ของเวียดนาม แม่น้ำโขงจัดเป็นแม่น้ำสายที่ยาวที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเป็นแม่น้ำที่มีขนาดใหญ่สายหนึ่งของโลก แม่น้ำโขงมีความยาวทั้งสิ้น ๔,๑๗๓ กิโลเมตร แบ่งเป็นแม่น้ำโขงตอนบน มีความยาวประมาณ ๑,๘๐๐ กิโลเมตร และแม่น้ำโขงตอนล่าง ซึ่งมีความยาวประมาณ ๒,๓๗๓ กิโลเมตร มีพื้นที่ลุ่มน้ำแม่น้ำโขงตอนล่าง ๕๙๑,๐๐๐ ตร.กม. โดยเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำในประเทศไทย ๑๗๘,๐๘๐ ตร.กม. ประกอบด้วยลุ่มน้ำกก ลุ่มน้ำโตนเลสาป ลุ่มน้ำโขง(เหนือ) ลุ่มน้ำโขง(ตะวันออกเฉียงเหนือ) ลุ่มน้ำมูล และลุ่มน้ำชี ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ๑๙๕,๐๖๐ ตร.กม. ประเทศกัมพูชา ๑๕๒,๔๔๐ ตร.กม. และประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ๖๕,๔๒๐ ตร.กม.

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแม่น้ำโขงไหลจากประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเข้าสู่พรมแดนไทยลาวที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เรื่อยไปจนไปถึงอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ลุ่มน้ำโขง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) มีพื้นที่ลุ่มน้ำทั้งหมดรวมประมาณ ๔๖,๙๙๑ ตร.กม. พื้นที่ลุ่มน้ำส่วนใหญ่ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย อุดรธานี หนองบัวลำภู สกลนคร นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และจังหวัดอุบลราชธานี สภาพภูมิประเทศของลุ่มน้ำโดยทั่วไปจัดเป็นพื้นที่ราบสูง มีระดับอยู่เหนือระดับน้ำทะเลปานกลางระหว่าง ๑๐๐-๒๐๐ ม.รทก. มีเทือกเขาทางด้านทิศใต้และทิศตะวันตกของลุ่มน้ำ เทือกเขาที่สำคัญ คือ เทือกเขาเพชรบูรณ์ ดงพญาเย็น ภูพาน และพนมดงรัก ทำให้

พื้นที่ของกลุ่มน้ำด้านทิศตะวันตก และทิศใต้มีแนวเขาเป็นตัวแบ่งเขตมีลาดเทจากทิศใต้ไปทิศเหนือ เป็นแหล่งกำเนิดของแม่น้ำที่สำคัญ คือ แม่น้ำเลย น้ำโหมง น้ำสวย ห้วยหลวง แม่น้ำสงคราม ห้วยน้ำก่า เป็นต้น มีอาณาเขตติดกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทางทิศเหนือ ทิศใต้ติดกับกลุ่มน้ำป่าสัก กลุ่มน้ำชี กลุ่มน้ำมูล ทิศตะวันออกติดกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และทิศตะวันตกติดกับลุ่มน้ำน่าน

ลุ่มน้ำมูล

ลุ่มน้ำมูลตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่ประมาณ ๗๑,๐๖๐ ตร.กม. หรือประมาณ ๔๔,๔๑๒,๔๗๙ ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่ครอบคลุม ๑๐ จังหวัด รวม ๑๑๔ อำเภอ ๑๙ กิ่งอำเภอในภาคอีสานตอนล่าง และบางส่วนของภาคอีสานตอนกลาง มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำโขงอีสาน

ทิศใต้ ติดกับลุ่มน้ำปราจีนบุรี ลุ่มน้ำโตนเลสาปและประเทศกัมพูชา
ประชาธิปไตย

ทิศตะวันออก ติดกับลุ่มน้ำโขงและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศตะวันตก ติดกับ ลุ่มน้ำป่าสักและลุ่มน้ำบางปะกง

ทางตอนบนของลุ่มน้ำมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบสูง มีเทือกเขาบรรทัดและพนมดงรักเป็นแนวยาวอยู่ทางทิศใต้ มีระดับประมาณ +๓๐๐ ถึง +๑,๓๕๐ ม.รทก. ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำมูลและลำน้ำสาขาต่างๆ จากนั้นพื้นที่ค่อยๆ ลาดต่ำลงมาทางทิศเหนือสู่แม่น้ำมูล ที่ระดับประมาณ +๑๐๐ ถึง +๑๕๐ ม.รทก. สำหรับสภาพภูมิประเทศทางด้านทิศเหนือของลุ่มน้ำเป็นเนินเขาระดับไม่สูงมากนักประมาณ +๑๕๐ ถึง +๒๕๐ ม.รทก. จากนั้นพื้นที่ค่อยๆ ลาดต่ำลงมาทางทิศใต้สู่แม่น้ำมูลเช่นกัน ส่วนทางตอนล่างของลุ่มน้ำสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่ยังคงเป็น ที่ราบสูงและมีทิวเขาพนมดงรักเป็นแนวยาวทางตอนใต้ พื้นที่จะค่อยๆ ลาดลงไปทางด้านตะวันออกในเขตจังหวัดศรีสะเกษ สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบสลับเนินเขา ส่วนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร และอำนาจเจริญส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มสลับลูกคลื่นลอนลาดถึงลูกคลื่นลอนชัน ความสูงของพื้นที่โดยเฉลี่ย ๒๐๐ ม.รทก.

ลุ่มน้ำมูล แบ่งตามสภาพภูมิประเทศออกเป็น ๒ ส่วน คือ ลุ่มน้ำมูลตอนบน และลุ่มน้ำมูลตอนล่าง มีแม่น้ำที่สำคัญ คือ แม่น้ำมูล เป็นแม่น้ำสายหลัก นอกจากนี้ยังมีลำน้ำสาขาต่างๆ อีกหลายสาย ลำน้ำสาขา ที่สำคัญๆ มีดังนี้

๑. ลำตะคอง มีต้นกำเนิดบริเวณสันปันน้ำของลุ่มน้ำมูล ลุ่มน้ำป่าสัก และลุ่มน้ำน่านครนายก ไหลผ่าน อำเภอปากช่อง อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา และบรรจบกับ

แม่น้ำมูลทำนน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ได้มีการสร้างเขื่อนกั้นน้ำลำตะคอง ทำให้อ่างเก็บน้ำลำตะคองสามารถใช้เพื่อการชลประทานมีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๓๑๔ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ ๕๑๐ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๒.๖๒ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของกลุ่มน้ำมูล

๒. ลำพระเพลิง มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาชันปันน้ำระหว่างลุ่มน้ำมูลและลุ่มน้ำนครนายก ไหลผ่าน อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา และบรรจบแม่น้ำมูลบริเวณ อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ในลำพระเพลิงมีการสร้างเขื่อนเพื่อการชลประทาน มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๒,๓๒๔ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ ๓๖๗ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๑.๘๙ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของกลุ่มน้ำมูล

๓. ลำปลายมาศ มีต้นกำเนิดจากบริเวณเทือกเขาพรมแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตยไหลผ่านอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ และบรรจบแม่น้ำมูลที่อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๙๔๑ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ ๔๕๗ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๒.๑๘ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของกลุ่มน้ำมูล

๔. ลำชี มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาบริเวณ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ไหลผ่านอำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ และบรรจบแม่น้ำมูลบริเวณเหนือน้ำ อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์เล็กน้อย มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๕,๐๖๑ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ ๙๐๔ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๔.๖๓ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของกลุ่มน้ำมูล

๕. ห้วยทับทัน มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาบริเวณ อำเภอลำสังข์ จังหวัดสุรินทร์ ไหลผ่านอำเภอลำโรงทา จังหวัดสุรินทร์ อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ และบรรจบแม่น้ำมูลที่ อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๖๘๐ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ ๘๙๗ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๔.๖๔ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของกลุ่มน้ำมูล

๖. ลำเชิงไกร มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาชันปันน้ำระหว่างลุ่มน้ำมูลและลุ่มน้ำป่าสัก ไหลผ่านอำเภอด่านขุนทด อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา และไหลลงบรรจบแม่น้ำมูลก่อนถึง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๒,๙๕๘ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ ๒๖๓ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๑.๓๕ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของกลุ่มน้ำมูล

๗. ลำสะแทด มีต้นกำเนิดจากที่ราบสูงชันปันน้ำระหว่างลุ่มน้ำมูลและลุ่มน้ำชี ไหลผ่านอำเภอปะทาย จังหวัดนครราชสีมา ลงมาบรรจบแม่น้ำมูลตอนใต้ของอำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๑๙๒ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณ

ปีละ ๓๘๕ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๑.๙๘ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของลุ่มน้ำมูล

๘. ลำเสียวใหญ่ มีต้นกำเนิดจากที่ราบสูงสันปันน้ำระหว่างลุ่มน้ำมูลและลุ่มน้ำชี มีลำน้ำสาขา คือ ลำเตา ลำเสียวใหญ่ และลำเสียวน้อย ไหลมาบรรจบกันเป็นลำเสียวใหญ่ที่อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด แล้วมาบรรจบกับห้วยก้ากัวกเป็นลำเสียวไหลลงแม่น้ำมูลที่เหนือน้ำ อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๔,๓๘๑ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ ๘๒๘ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๔.๒๕ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของลุ่มน้ำมูล

๙. ห้วยสำราญ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาด่านไต้ของอำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ไหลมาบรรจบกับห้วยแฮดที่ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ก่อนที่จะไหลลงแม่น้ำมูล มีความยาวลำน้ำประมาณ ๑๘๐ กม. มีปริมาณพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๕๔๙ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ ๑,๐๑๖ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๕.๒๒ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของลุ่มน้ำมูล

๑๐. ห้วยขยุง มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาด่านไต้ของ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ไหลผ่านอำเภอกันทรลักษ์ ไปบรรจบกับแม่น้ำมูลก่อนถึงสบชี-มูล เล็กน้อย มีความยาวลำน้ำประมาณ ๑๗๕ กม. โดยมีห้วยทาเป็นลำน้ำสาขาที่มีความยาวประมาณ ๑๖๐ กม. พื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๓๕๖ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ ๑,๔๖๖ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๗.๕๓ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของลุ่มน้ำมูล

๑๑. ลำโดมใหญ่ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาด่านไต้ของอำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี ไหลผ่านอำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี ไปบรรจบกับแม่น้ำมูลที่ด้านเหนือของอำเภอบึงสามพัน จังหวัดอุบลราชธานี มีความยาวลำน้ำประมาณ ๒๒๐ กม. พื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๔,๙๐๙ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่า ตามธรรมชาติประมาณปีละ ๒,๔๔๐ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๑๒.๕๓ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของลุ่มน้ำมูล

๑๒. ลำโดมน้อย มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาชายแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา ไหลผ่านอำเภอบუნทริก จังหวัดอุบลราชธานี และไปบรรจบกับแม่น้ำมูลที่ด้านเหนือน้ำ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี เล็กน้อย บนลำน้ำนี้ได้มีการก่อสร้างเขื่อนสิรินธร เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าและส่งน้ำให้พื้นที่ชลประทานได้ประมาณ ๑๖๐,๐๐๐ ไร่ มีความยาวลำน้ำประมาณ ๑๒๗ กม. พื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๒,๑๙๗ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่า ตามธรรมชาติประมาณปีละ ๑,๖๖๓ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๘.๕๖ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของลุ่มน้ำมูล

๑๓. ลำเซบาย มีต้นกำเนิดจากสันปันน้ำของลุ่มน้ำเซบายและลุ่มน้ำห้วยบังอี ไหลผ่านอำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี บรรจบกับ

แม่น้ำมูลก่อนถึง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีเล็กน้อย พื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๑๓๒ ตร. กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ ๑,๖๖๖ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๘.๕๔ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของลุ่มน้ำมูล

๑๔. ลำเซบก มีต้นกำเนิดจากที่บริเวณจังหวัดอำนาจเจริญ ไหลผ่านอำเภอ ตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี ไหลไปบรรจบกับแม่น้ำมูลก่อนถึงอำเภอพิบูลมังสาหาร พื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๖๖๕ ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ ๑,๙๘๖ ล้าน ลบ.ม. หรือประมาณร้อยละ ๑๐.๑๘ ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของลุ่มน้ำ มูล

ลุ่มน้ำชี

ลุ่มน้ำชีตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีพื้นที่ลุ่มน้ำรวม ทั้งสิ้น ๔๙,๑๓๑.๙๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓๐,๗๐๗,๔๕๓ ไร่ มีพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขต ๑๔ จังหวัด ได้แก่ ชัยภูมิ ขอนแก่น หนองบัวลำภู อุตรดิตถ์ มหาสารคาม นครราชสีมา เลย เพชรบูรณ์ กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด ยโสธร อุบลราชธานี ศรีสะเกษ และมุกดาหาร ทิศเหนือติดกับ ลุ่มน้ำโขง ทิศใต้ติดกับลุ่มน้ำมูล ทิศตะวันออกติดกับลุ่มน้ำโขงและลุ่มน้ำมูล ทิศตะวันตกติดกับ ลุ่มน้ำป่าสัก

สภาพภูมิประเทศของลุ่มน้ำชีประกอบไปด้วยเทือกเขาสูง ทางทิศตะวันออก และทิศเหนือคือเทือกเขาภูพาน ทิศตะวันตกคือเทือกเขาดงพญาเย็นซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำ ชีและแม่น้ำสาขาที่สำคัญหลายสาย ส่วนพื้นที่ตอนกลางเป็นที่ราบถึงลูกคลื่นลอนและมีเนิน เล็กน้อยทางตอนใต้ของลุ่มน้ำ ลำน้ำสายหลัก คือ แม่น้ำชี ลำน้ำสาขาที่สำคัญ คือ น้ำพรม น้ำ พอง น้ำเชิญ ลำปาว และน้ำยัง

แม่น้ำชี มีต้นกำเนิดมาจากยอดเขาในแนวเทือกเขาเพชรบูรณ์ ในเขตอำเภอ เกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ไหลลงมาทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านอำเภอจัตุรัส และอำเภอ เมืองชัยภูมิ แล้วไหลย้อนขึ้นไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือผ่านอำเภอกอนสวรรค์ จังหวัด ชัยภูมิ อำเภอัญญาศิริ อำเภอเมืองขอนแก่น และวกลงมาทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ผ่านอำเภอ โกสุมพิสัย อำเภอเมืองมหาสารคาม อำเภอเสลภูมิ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอ เมืองยโสธร อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร และอำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ไหลลง มาบรรจบกับแม่น้ำมูลที่อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ความยาวประมาณ ๘๓๐ กิโลเมตร

ภาคผนวก

รายชื่อป่าสงวนแห่งชาติในพื้นที่รับผิดชอบสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๗ สาขา

อุบลราชธานี

รหัสป่าสงวน แห่งชาติ	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	จังหวัด	เนื้อที่ตามท้ายกฎ ฯ (ไร่)	เนื้อที่ GIS (ไร่)
E1.001	ป่าดงหิมกอง	อุบลราชธานี	๓๐,๔๔๓.๗๕	๒๙,๕๑๓.๑๗
E1.002	ป่าดงคำเดื่อย แปลงที่หนึ่ง	อำนาจเจริญ	๒๖๙,๘๖๒.๘๘	๒๘๖,๑๗๔.๖๓
E1.003	ป่ากุดชมพู	อุบลราชธานี	๓๓,๑๔๒.๐๐	๒๘,๔๒๑.๒๓
E1.004	ป่าดงฟ้าห่วน	อุบลราชธานี	๓,๔๐๐.๐๐	๓,๕๓๕.๐๘
E1.005	ป่าดงหัวกองและป่าดงบังอี	อำนาจเจริญ	๑๙๕,๑๘๑.๐๐	๑๙๒,๙๐๑.๓๐
E1.006	ป่าโนนฮ้างรังแรง	อุบลราชธานี	๒๔,๘๔๓.๐๐	๒๖,๑๔๕.๕๔
E1.007	ป่าดงคันไทร	อุบลราชธานี	๓๖,๘๗๕.๐๐	๓๘,๖๗๘.๑๘
E1.008	ป่าดงหนองบัว แปลงที่ 2	อุบลราชธานี	๘๙๓.๐๐	๑,๗๑๓.๕๓
E1.009	ป่าหนองลุมพุก	อำนาจเจริญ	๕,๔๘๗.๐๐	๖,๘๑๓.๔๓
E1.010	ป่าดงสคามหรือดงกะบาก	อุบลราชธานี	๑๒,๓๐๐.๐๐	๑๑,๓๔๙.๗๓
E1.011	ป่าดงกระบูน	อุบลราชธานี	๑๐,๑๕๖.๐๐	๙,๒๒๓.๘๘
E1.012	ป่าดงบ้านน้ำค้ำน้อย	อุบลราชธานี	๘,๑๐๐.๐๐	๗,๕๓๘.๐๔
E1.013	ป่ากุดกระเสียนและป่าดงชี	อุบลราชธานี	๑๙,๓๑๒.๐๐	๒๕,๓๓๕.๑๐
E1.014	ป่าดงสูง	อุบลราชธานี	๑๒,๑๘๘.๐๐	๙,๒๑๓.๕๑
E1.015	ป่าดงนาฮีและป่าชีแลน	อุบลราชธานี	๒๘,๖๖๘.๐๐	๒๘,๑๐๖.๕๓
E1.016	ป่าโคกน้ำคำ	อุบลราชธานี	๕๕,๖๒๕.๐๐	๕๕,๘๐๙.๙๘
E1.017	ป่าดินน้ำรอบ	อุบลราชธานี	๕,๒๙๕.๐๐	๔,๙๓๔.๑๗
E1.018	ป่าโลกชัน	อุบลราชธานี	๔๗,๐๓๗.๐๐	๔๘,๐๓๐.๒๔
E1.019	ป่าสิบลูก	อุบลราชธานี	๒๔,๘๑๒.๐๐	๒๔,๘๑๓.๙๒
E1.020	ป่าดงผักขา	อุบลราชธานี	๒๐,๔๒๒.๐๐	๑๘,๘๒๓.๗๖
E1.021	ป่าดงภูโหล่น	อุบลราชธานี	๖๘๙,๕๓๕.๐๐	๗๑๔,๘๔๐.๓๓
E1.022	ป่าฝั่งซ้ายห้วยตองเวด	อุบลราชธานี	๒๗,๕๐๐.๐๐	๒๓,๖๘๑.๙๑
E1.023	ป่าหนองหูลุบและป่าดงปู้ตา	อำนาจเจริญ	๑๒,๓๗๑.๐๐	๑๒,๑๖๕.๒๙
E1.024	ป่าดงแก้ตัน	อุบลราชธานี	๔๐,๘๒๗.๐๐	๓๘,๙๕๙.๑๑
E1.025	ป่าดงน้ำคำ	อุบลราชธานี	๓,๐๒๕.๐๐	๓,๔๒๓.๑๒
E1.026	ป่าดง ปายางและป่าดงปู้ตา	อำนาจเจริญ	๓,๔๐๐.๐๐	๔,๐๓๘.๕๘
E1.027	ป่าดอนเฝ้า	อุบลราชธานี	๗๘๑.๐๐	๑,๐๗๕.๖๘
E1.028	ป่ากลางใหญ่	อุบลราชธานี	๑,๓๓๗.๐๐	๑,๔๐๑.๐๕
E1.029	ป่าห้วยยอดดมน	อุบลราชธานี	๒๔๕,๓๓๙.๐๐	๒๒๓,๙๘๓.๓๐
E1.030	ป่าดงแดง	อุบลราชธานี	๓,๘๒๕.๐๐	๓,๕๔๘.๕๖
E1.031	ป่าบุญชริก	อุบลราชธานี	๗๔๐,๕๓๘.๐๐	๘๑๗,๙๒๙.๗๘
E1.032	ป่าโคกสองสลึง	อำนาจเจริญ	๒๕,๙๗๕.๐๐	๒๕,๙๙๐.๐๙
E1.033	ป่าเหนืออ่างเก็บน้ำหนองเหล่าหิน	อุบลราชธานี	๒๐,๘๕๐.๐๐	๒๐,๕๓๓.๕๙
E1.034	ป่าผนแสนท่า	อำนาจเจริญ	๙,๔๕๐.๐๐	๗,๑๗๙.๐๒

รหัสป่าสงวน แห่งชาติ	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	จังหวัด	เนื้อที่ตามทำายกฏ ฯ (ไร่)	เนื้อที่ GIS (ไร่)
E1.035	ป่าแควมอ	อุบลราชธานี	๘,๙๓๗.๐๐	๘,๕๒๐.๕๕
E1.036	ป่าดงใหญ่(หัวตะพาน)	อำนาจเจริญ	๓๒,๒๕๐.๐๐	๓๑,๓๗๐.๓๓
E1.037	ป่าทรายพูล	อุบลราชธานี	๑,๕๑๒.๐๐	๑,๖๓๕.๕๙
E1.038	ป่าดงหนองบัว แปลงที่หนึ่ง	อุบลราชธานี	๒๙,๕๙๗.๐๐	๒๙,๐๘๖.๘๙
E1.039	ป่าดงตาดโก้ แปลงที่หนึ่ง แปลงที่สอง และ แปลงที่สาม	อุบลราชธานี	๖,๓๕๐.๐๐	๗,๑๘๘.๘๕
E1.040	ป่าสุวรรณาวารี	อุบลราชธานี	๓๐,๑๐๐.๐๐	๒๙,๙๑๕.๓๘
E1.041	ป่าคันหินขวาง	อุบลราชธานี	๒,๐๐๓.๐๐	๑,๙๒๔.๓๑
E1.042	ป่าดงใหญ่(เขื่องใน)	อุบลราชธานี	๒๐,๑๓๕.๐๐	๑๙,๕๒๔.๓๔
E1.043	ป่าห้วยแม่มนท	อุบลราชธานี	๑๖,๒๕๐.๐๐	๑๘,๓๙๙.๒๔
E1.044	ป่าดงชุมคำ	อุบลราชธานี	๑๒๐,๘๓๑.๐๐	๑๒๒,๕๐๖.๒๖
E1.045	ป่าโคกโลกใหญ่	อำนาจเจริญ	๘,๙๐๕.๐๐	๘,๙๘๕.๕๕
E1.046	ป่าดงนาแก	อุบลราชธานี	๒๓๐,๖๒๕.๐๐	๒๒๘,๙๘๒.๙๑
E1.047	ป่าสนดงตัว	อุบลราชธานี	๓,๕๕๐.๐๐	๓,๗๗๑.๐๐
E1.048	ป่ารังงาม	อุบลราชธานี	๒๔,๖๙๕.๐๐	๒๕,๗๑๑.๙๔
E1.049	ป่าดงภูเมย ป่าเขาสวนตาล และป่าพลาน ไหแตก	อุบลราชธานี	๒๓๘,๑๒๕.๐๐	๒๔๓,๗๗๑.๘๒
E1.050	ป่าฝั่งซ้ายลำโดมใหญ่	อุบลราชธานี	๔๓๕,๖๒๕.๐๐	๕๕๘,๖๘๐.๔๑
E1.051	ป่าหนองฮี	อุบลราชธานี	๑๗,๘๙๑.๐๐	๑๘,๕๖๘.๐๖
E1.052	ป่าโคกหินอ่าง	อุบลราชธานี	๒,๑๘๘.๐๐	๒,๒๕๕.๗๕
E1.053	ป่าดงหัวกอง และป่าดงปอ	อำนาจเจริญ	๕๗,๙๖๙.๐๐	๕๘,๖๗๐.๐๔
E1.054	ป่าโนนโพน	อุบลราชธานี	๙,๕๒๐.๐๐	๙,๕๒๙.๖๓
E1.055	ป่าดงเปือย	อุบลราชธานี	๙,๘๕๙.๐๐	๙,๙๕๗.๓๘
E1.056	ป่าดงตาหรั่ง	อุบลราชธานี	๕๕,๖๙๒.๐๐	๖๖,๔๒๓.๖๑
E1.057	ป่าช่องเม็ก	อุบลราชธานี	๒๑,๘๕๙.๐๐	๑๗,๓๘๖.๔๓
E1.058	ป่าหลังภู	อุบลราชธานี	๑๐,๘๒๕.๐๐	๑๑,๔๕๘.๕๙
E3.001	ป่าสนบุสูง	ศรีสะเกษ	๑๗,๔๐๖.๐๐	๒๐,๔๒๕.๓๕
E3.002	ป่าฝั่งขวาห้วยทับทัน	ศรีสะเกษ	๔๔,๓๗๕.๐๐	๔๗,๕๑๓.๙๒
E3.004	ป่าสนละเอนะ	ศรีสะเกษ	๑๑๗,๒๕๐.๐๐	๑๓๐,๐๑๗.๕๙
E3.005	ป่าโนนลาน	ศรีสะเกษ	๑๖,๐๕๐.๐๐	๑๕,๕๕๐.๗๕
E3.006	ป่าบ้านหนองม่วง	ศรีสะเกษ	๔๕,๓๙๐.๐๐	๔๖,๘๙๖.๒๕
E3.007	ป่าฝั่งขวาห้วยศาลา	ศรีสะเกษ	๓๑๗,๑๘๗.๐๐	๓๓๖,๑๖๑.๓๘
E3.008	ป่าดงแดง	ศรีสะเกษ	๗,๖๐๐.๐๐	๗,๘๘๒.๙๗
E3.009	ป่าดงภู	ศรีสะเกษ	๕,๑๐๐.๐๐	๖,๐๕๕.๙๙
E3.010	ป่าโนนซาด	ศรีสะเกษ	๓,๐๘๑.๐๐	๓,๒๑๘.๘๔
E3.011	ป่าโนนจาน	ศรีสะเกษ	๓,๕๕๐.๐๐	๓,๕๒๒.๑๔
E3.012	ป่าฝั่งขวาห้วยขยุง	ศรีสะเกษ	๒๑,๙๖๐.๐๐	๒๒,๑๖๕.๑๑
E3.013	ป่าดงใหญ่(ยางชุมน้อย)	ศรีสะเกษ	๑,๒๘๗.๐๐	๑,๓๑๔.๓๓
E3.014	ป่าห้วยขยุง	ศรีสะเกษ	๕๓,๗๕๐.๐๐	๕๒,๙๖๕.๕๙
E3.015	ป่าดงใหญ่(ตำบลบัวหุ้ง)	ศรีสะเกษ	๒,๓๖๘.๐๐	๓,๒๖๐.๘๙

รหัสป่าสงวน แห่งชาติ	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	จังหวัด	เนื้อที่ตามทำยกฎ ฯ (ไร่)	เนื้อที่ GIS (ไร่)
E3.016	ป่าดงใหญ่(ล้มป๋อย)	ศรีสะเกษ	๖,๕๐๐.๐๐	๖,๐๘๔.๔๗
E3.017	ป่าเขาพระวิหาร	ศรีสะเกษ	๔๘๒,๕๐๐.๐๐	๔๘๙,๔๙๑.๔๑
E3.018	ป่าห้วยสำราญ แปลงที่สาม	ศรีสะเกษ	๗,๑๘๐.๐๐	๘,๖๐๗.๗๔
E3.019	ป่าห้วยสำราญ แปลงที่สี่	ศรีสะเกษ	๑๔,๕๒๕.๐๐	๑๔,๙๖๗.๖๔
E3.020	ป่าโนนทราย	ศรีสะเกษ	๔,๐๑๘.๐๐	๓,๖๑๓.๓๗
E3.021	ป่าห้วยทาและป่าห้วยขยุง	ศรีสะเกษ	๕๖,๖๐๖.๐๐	๕๔,๐๐๙.๖๑
E3.022	ป่าบ้านพอก	ศรีสะเกษ	๓,๑๗๕.๐๐	๓,๓๒๓.๖๘
E3.023	ป่าโนนหัวภู	ศรีสะเกษ	๕,๐๑๒.๐๐	๕,๒๔๙.๘๑
E3.024	ป่ายางชุมน้อยและป่าทุ่งมั่ง	ศรีสะเกษ	๑๗,๗/๓๒.๐๐	๑๖,๓๓๓.๗๐
E3.025	ป่าแดงแขง	ศรีสะเกษ	๙,๐๙๘.๐๐	๙,๕๕๒.๒๖
E3.026	ป่าหนองตง	ศรีสะเกษ	๑๑,๑๗๒.๐๐	๑๒,๐๔๑.๖๓
E4.001	ป่าดงปอและป่าดงบังอี	ยโสธร	๑๘๗,๑๐๐.๐๐	๑๘๑,๗๙๕.๓๙
E4.002	ป่าดงมะไฟ	ยโสธร	๖๒,๓/๓๑.๐๐	๓๔,๑๖๐.๐๕
E4.003	ป่าโพนงามและป่าดงปอ	ยโสธร	๖๙,๘๖๒.๐๐	๗๖,๒๐๖.๔๖
E4.004	ป่าดอนตาแต่ม	ยโสธร	๖๐,๕๐๐.๐๐	๕๘,๙๘๙.๖๗
E4.005	ป่าบ้านชั้นไต่ใหญ่และป่าบ้านเชียงหวาง	ยโสธร	๑๒,๗/๓๗.๐๐	๑๒,๒๕๖.๐๒
E4.006	ป่าโคกหนองบัวและป่านาทม	ยโสธร	๓๐,๙๓๗.๐๐	๓๓,๐๕๕.๑๙
E4.007	ป่าตำบลเค็ด	ยโสธร	๑๒,๘๐๐.๐๐	๑๒,๓๓๘.๑๖
E4.008	ป่าโคกนาโก	ยโสธร	๓๐,๗๐๐.๐๐	๒๙,๓๑๗.๑๓
E4.009	ป่ากำแมด	ยโสธร	๘,๗๐๐.๐๐	๘,๕๘๑.๙๓
E4.010	ป่าดงบังอี	ยโสธร	๘๗,๐๓๑.๐๐	๙๒,๘๙๓.๙๑
E4.011	ป่าทรายมูลและป่าทุ่งแด้	ยโสธร	๑๓,๗/๕๐.๐๐	๑๓,๖๑๐.๔๒
E4.012	ป่าบ้านพะเสา	ยโสธร	๒,๑๗๕.๐๐	๒,๑๓๔.๔๙
E4.013	ป่าฟ้าห่วน	ยโสธร	๓,๓๙๓.๐๐	๓,๔๖๕.๔๙
E4.014	ป่าดงพันชาติ	ยโสธร	๕๖๘.๐๐	๕๖๙.๐๒
E4.015	ป่าห้วยแสนลึกและป่าหนองหิน	ยโสธร	๒๖,๕๖๒.๐๐	๒๖,๒๔๘.๖๐
E4.016	ป่าบ้านแจนแลน	ยโสธร	๑,๔๒๕.๐๐	๑,๔๗๘.๕๕
E4.017	ป่าบ้านหนองตุและป่าคูสองชั้น	ยโสธร	๑,๒๗๕.๐๐	๑,๔๐๒.๓๑
E4.018	ป่าดอนหัวนา	ยโสธร	๒,๖๘๗.๐๐	๒,๔๘๖.๘๗
E4.019	ป่าโพธิ์ไทร	ยโสธร	๔,๖๓๓.๐๐	๔,๔๗๙.๑๐
E4.020	ป่าผือฮี	ยโสธร	๘,๔๐๐.๐๐	๘,๐๗๗.๑๓
E4.021	ป่าดงใหญ่	ยโสธร	๑,๔๔๕.๐๐	๑,๓๙๑.๑๐
E4.022	ป่ากุดชุม	ยโสธร	๑๙,๐๘๐.๐๐	๑๙,๗๕๘.๓๐
E4.023	ป่าบ้านนาดี	ยโสธร	๒๒,๕๑๖.๐๐	๒๒,๙๗๑.๗๑
E4.024	ป่าห้วยปอ	ยโสธร	๑๕,๑๖๔.๐๐	๑๕,๔๑๙.๔๒
E4.025	ป่าหนองหว้า	ยโสธร	๑๕,๗๐๕.๐๐	๑๖,๓๒๗.๕๗
E4.026	ป่าหนองแดง	ยโสธร	๓,๑๙๐.๐๐	๓,๕๐๐.๓๗
E4.027	ป่าดงบ้านมะพริก	ยโสธร	๗,๘๕๖.๐๐	๑๕,๘๖๑.๖๕

